

Službeni list

Europske unije

C 93

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

11. ožujka 2019.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 93/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 93/02 Predmet C-310/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsializiran nakazatelen sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv Petra Dziveva i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Zaštita financijskih interesa Europske unije — Članak 325. stavak 1. UFEU-a — Konvencija o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica — Kazneni postupak zbog kaznenih djela povezanih s PDV-om — Načelo djelotvornosti — Izvođenje dokaza — Nadzor telekomunikacija — Odobrenje nenadležnog pravosudnog tijela — Upotreba rezultata tog nadzora kao dokaza — Nacionalni propis — Zabrana) 2

2019/C 93/03 Predmet C-162/17 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 16. siječnja 2019. – Republika Poljska protiv Stock Polska sp. z o.o., Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Žalba — Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. — Prijava za registraciju figurativnog žiga s verbalnim elementom LUBELSKA — Dominantni i razlikovni element) 3

HR

Zbog zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti, neke informacije sadržane u ovoj objavi više ne mogu biti prikazane, pa je stoga objavljena njezina nova autentična verzija.

2019/C 93/04	Predmet C-165/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Morgan Stanley & Co International plc protiv Ministre de l'Économie et des Finances („Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Direktiva 2006/112/EZ — Odbitak pretporeza — Roba i usluge koji se koriste za oporezive transakcije i izuzete transakcije (roba i usluge mješovite namjene) — Utvrđivanje primjenjivog udjela za odbitak — Podružnica s poslovnim nastanom u državi članici u kojoj se ne nalazi sjedište društva — Troškovi podružnice namijenjeni isključivo provedbi transakcija njezina sjedišta — Opći troškovi podružnice koji doprinose provođenju kako njezinih transakcija tako i transakcija sjedišta”)	3
2019/C 93/05	Predmet C-168/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 17. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – SH protiv TG-a (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji — Niz ugovora sklopljenih u cilju izdavanja bankarske garancije u korist subjekta uvrštenog na popis o zamrzavanju financijskih sredstava — Plaćanje troškova na temelju ugovora o protugaranciji — Uredba (EU) br. 204/2011 — Članak 5. — Pojam „financijska sredstva stavljena na raspolaganje subjektu navedenom u Prilogu III. Uredbi br. 204/2011” — Članak 12. stavak 1. točka (c) — Pojam „zahtjev na temelju garancije” — Pojam „osoba ili subjekt koji djeluje za račun osobe iz članka 12. stavka 1. točke (a) ili (b)”)	4
2019/C 93/06	Predmet C-193/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Cresco Investigation GmbH protiv Markusa Achatzija (Zahtjev za prethodnu odluku — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 21. — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. stavak 2. točka (a) — Izravna diskriminacija na temelju vjere — Nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg određeni radnici imaju dan odmora na Veliki petak — Opravdanje — Članak 2. stavak 5. — Članak 7. stavak 1. — Obveze privatnih poslodavaca i nacionalnog suda koje proizlaze iz neusklađenosti nacionalnog prava s Direktivom 2000/78)	6
2019/C 93/07	Predmet C-258/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – E.B. protiv Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članak 2. — Pokušaj kaznenog djela bludnih radnji koji je javni službenik izvršio nad maloljetnicima muškog spola — Stegovna sankcija donesena 1975. — Prijevremeno umirovljenje uz smanjenje iznosa mirovine — Diskriminacija na temelju spolne orijentacije — Učinci primjene Direktive 2000/78/EZ na stegovnu sankciju — Načini izračuna starosne mirovine koja se isplaćuje)	7
2019/C 93/08	Predmet C-265/17 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 16. siječnja 2019. – Europska komisija protiv United Parcel Service, Inc., FedEx Corp. (Žalba — Kontrola koncentracija poduzetnika — UPS-ovo stjecanje društva TNT Express — Odluka Komisije kojom se koncentracija proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem i s funkcioniranjem Sporazuma o EGP-u — Ekonometrijski model koji je izradila Komisija — Nepriopćavanje izmjena ekonometrijskog modela — Povreda prava obrane)	7
2019/C 93/09	Predmet C-272/17: Presuda Suda (deseto vijeće) od 23. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – K. M. Zyla protiv Staatssecretaris van Financiën („Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje radnika — Jednako postupanje — Porez na dohodak — Doprinosi za socijalnu sigurnost — Radnik koji je tijekom kalendarske godine napustio državu članicu svojeg zaposlenja — Primjena pravila pro rata temporis na smanjenje naplate doprinosa”)	8
2019/C 93/10	Predmet C-313/17 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. siječnja 2019. – George Haswani protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije („Žalba — Članak 86. Poslovnika Općeg suda — Dopuštenost — Postupak prilagodbe tužbe — Nužnost prilagodbe tužbenih razloga i argumenata — Mjere ograničavanja protiv Sirijske Arapske Republike — Popis osoba na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštavanje žaliteljeva imena”)	9
2019/C 93/11	Predmet C-326/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) protiv X, Y i X, Y protiv Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) i Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) protiv Z (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 1999/37/EZ — Dokumenti o registraciji vozila — Nedostaci u potvrdama o registraciji — Uzajamno priznavanje — Direktiva 2007/46/EZ — Vozila koja su proizvedena prije usklađenja tehničkih zahtjeva na razini Europske unije — Izmjene koje utječu na tehničke značajke vozila)	9

2019/C 93/12	Predmet C-386/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 16. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Stefano Liberato protiv Luminite Luise Grigorescu (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 5. točka 2. — Članak 27. — Članak 35. stavak 3. — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 19. — Litispendencija — Članak 22. točka (a) — Članak 23. točka (a) — Nepriznavanje odluka u slučaju očite suprotnosti s javnim poretkom — Članak 24. — Zabrana preispitivanja nadležnosti suda podrijetla — Razlog nepriznavanja koji se temelji na povredi pravila o litispenciji — Nepostojanje)	10
2019/C 93/13	Predmet C-387/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri protiv Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA („Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Postojeće potpore i nove potpore — Kvalifikacija — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članak 1. točka (b) podtočke iv. i v. — Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja — Primjenjivost — Subvencije dodijeljene prije liberalizacije tržišta koje je prvotno bilo zatvoreno za tržišno natjecanje — Tužba za naknadu štete koju je protiv države članice podnio konkurent društva korisnika potpore”)	11
2019/C 93/14	Predmet C-389/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 16. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – postupak koji je pokrenula „Paysera LT” UAB, prije „EVP International” UAB (Zahtjev za prethodnu odluku — Pristup obavljanju djelatnosti institucija za elektronički novac — Direktiva 2009/110/EZ — Članak 5. stavci 2. i 3. — Pravila o vlastitim sredstvima — Vlastita sredstva propisana za obavljanje djelatnosti povezanih s izdavanjem elektroničkog novca — Pojam „djelatnost povezana s izdavanjem elektroničkog novca” — Izdavanje elektroničkog novca u korist prodavatelja po nominalnoj vrijednosti primljenih sredstava)	12
2019/C 93/15	Predmet C-419/17 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. siječnja 2019. – Deza, a.s protiv Europske agencije za kemikalije, Kraljevine Danske, Kraljevine Nizozemske, Kraljevine Švedske, Kraljevine Norveške („Žalba — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (Uredba REACH) — Prilog XIV. — Utvrđivanje popisa tvari podvrgnutih autorizaciji — Uvrštenje na popis tvari identificiranih radi uvrštenja u Prilog XIV. — Ažuriranje unosa tvari bis(2-etilheksil) ftalat (DEHP) na popisu — Pogrešno tumačenje i primjena Uredbe REACH i načela pravne sigurnosti — Iskripljavanje činjenica i dokaza — Opseg nadzora”)	12
2019/C 93/16	Predmet C-430/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 23. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG protiv Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV („Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 2011/83/EU — Ugovori na daljinu — Članak 6. stavak 1. točka (h) — Obveza informiranja o pravu odustajanja — Članak 8. stavak 4. — Ugovor sklopljen putem sredstva daljinske komunikacije koje za prikazivanje informacija omogućava ograničeni prostor ili vrijeme — Pojam „ograničeni prostor ili vrijeme za prikazivanje informacija” — Prospekt iz časopisa — Narudžbenica s poveznicom koja upućuje na informacije o pravu odustajanja”)	13
2019/C 93/17	Predmet C-477/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank protiv D. Balandina, I. Lukachenka, Holiday on Ice Services BV („Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EU) br. 1231/2010 — Primjenjivo zakonodavstvo — Potvrda A1 — Članak 1. — Proširenje pogodnosti potvrde A1 na državljane trećih zemalja koji zakonito borave na području države članice — Zakonito boravište — Pojam”)	14
2019/C 93/18	Predmet C-496/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 16. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – Deutsche Post AG protiv Hauptzollamt Köln (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Carinski zakonik Unije — Članak 39. — Status ovlaštenog gospodarskog subjekta — Provedbena uredba (EU) 2015/2447 — Članak 24. stavak 1. drugi podstavak — Podnositelj zahtjeva koji nije fizička osoba — Upitnik — Prikupljanje osobnih podataka — Direktiva 95/46/EZ — Članci 6. i 7. — Uredba (EU) 2016/679 — Članci 5. i 6. — Obrada osobnih podataka)	14

2019/C 93/19	Predmet C-639/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – SIA „KPMG Baltics” u svojstvu stečajnog upravitelja društva AS „Latvijas Krājbanka” protiv SIA „Kipars AI” (Zahtjev za prethodnu odluku — Konačnost namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira — Direktiva 98/26/EZ — Područje primjene — Pojam ‚nalog za prijenos’ — Nalog za plaćanje koji je vlasnik standardnog tekućeg računa izdao kreditnoj instituciji kasnije proglašenoj insolventnom)	15
2019/C 93/20	Predmet C-661/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court (Irska) – Irska) – M. A., S. A., A. Z. protiv The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irlande (Zahtjev za prethodnu odluku — Politika azila — Kriteriji i mehanizmi za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Uredba (EU) br. 604/2013 — Diskrecijske klauzule — Kriteriji za ocjenu)	16
2019/C 93/21	Predmet C-698/17 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 23. siječnja 2019. – Toni Klement protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 15. stavak 1. — Zahtjev za opoziv žiga — Trodimenzionalni žig koji prikazuje oblik pećnice — Stvarna uporaba žiga — Obrazloženje)	17
2019/C 93/22	Predmet C-74/18: Presuda Suda (šesto vijeće) od 17. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo A Ltd (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2009/138/EZ — Osnivanje i obavljanje djelatnosti osiguranja i reosiguranja — Članak 13. točka 13. — Pojam „država članica u kojoj se nalazi rizik” — Društvo s poslovnim nastanom u državi članici koje pruža usluge osiguranja koje se odnose na ugovorne rizike povezane s preoblikovanjem društava u drugoj državi članici — Članak 157. — Država članica naplate poreza na premije osiguranja)	17
2019/C 93/23	Predmet C-102/18: Presuda Suda (šesto vijeće) od 17. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Köln – Njemačka) – postupak koji je pokrenuo Klaus Manuel Maria Brisch („Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 650/2012 — Članak 65. stavak 2. — Europska potvrda o nasljeđivanju — Zahtjev za potvrdu — Provedbena uredba (EU) br. 1329/2014 — Obveznost ili fakultativnost obrasca uspostavljenog u skladu s člankom 1. stavkom 4. Provedbene uredbe br. 1329/2014”)	18
2019/C 93/24	Predmet C-551/18 PPU: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van Cassatie – Belgija) – izvršenje europskog uhidbenog naloga protiv IK („Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhidbeni nalog i postupci predaje između država članica — Europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora — Sadržaj i oblik — Članak 8. stavak 1. točka (f) — Nenavođenje dodatne kazne — Valjanost — Posljedice — Učinak na pritvor”)	18
2019/C 93/25	Predmet C-292/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. travnja 2018. uputio Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar (Njemačka) – Petra Breyer, Heiko Breyer protiv Sundair GmbH	19
2019/C 93/26	Predmet C-308/18 P: Žalba koju je 7. svibnja 2018. podnio Schniga GmbH protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 23. veljače 2018. u predmetu T-445/16, Schinga GmbH protiv Gemeinschaftliches Sortenamt (CPVO)	19
2019/C 93/27	Predmet C-444/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. srpnja 2018. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) – Fluctus s.r.o. i dr.	20
2019/C 93/28	Predmet C-463/18 P: Žalba koju je 13. srpnja 2018. podnio CeramTec GmbH protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 3. svibnja 2018. u predmetu T-193/17: CeramTec GmbH protiv EUIPO-a	20
2019/C 93/29	Predmet C-553/18 P: Žalba koju je 29. kolovoza 2018. podnio Lion’s Head Global Partners LLP protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. lipnja 2018. u predmetu T-294/17: Lion’s Head Global Partners LLP protiv EUIPO-a	20

2019/C 93/30	Predmet C-554/18: Žalba koju je 29. kolovoza 2018. podnio Lion's Head Global Partners LLP protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. lipnja 2018. u predmetu T-310/17: Lion's Head Global Partners LLP protiv EUIPO-a	21
2019/C 93/31	Predmet C-608/18 P: Žalba koju je 24. rujna 2018. podnijela Republika Cipar protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2018. u predmetu T-825/16: Republika Cipar protiv EUIPO-a	21
2019/C 93/32	Predmet C-609/18 P: Žalba koju je 24. rujna 2018. podnijela Republika Cipar protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2018. u predmetu T-847/16: Republika Cipar protiv EUIPO-a	22
2019/C 93/33	Predmet C-612/18 P: Žalba koju je 25. rujna 2018. podnio ClientEarth protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 11. srpnja 2018. u predmetu T-644/16: ClientEarth protiv Komisije	23
2019/C 93/34	Predmet C-726/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. studenoga 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italija) – FW, GY protiv U.T.G. – Prefettura di Lucca	25
2019/C 93/35	Predmet C-729/18 P: Žalba koju je 23. studenoga 2018. podnio VTB Bank PAO, ranije VTB Bank OAO, protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. rujna 2018. u predmetu T-734/14: VTB Bank protiv Vijeća	25
2019/C 93/36	Predmet C-732/18 P: Žalba koju su 23. studenoga 2018. podnijeli PAO Rosneft Oil Company, ranije NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, ranije RN-Shelf-Dalniy Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. rujna 2018. u predmetu T-715/14: PAO Rosneft i dr. protiv Vijeća	26
2019/C 93/37	Predmet C-749/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2018. uputio Cour administrative (Luksemburg) – B, C, D protiv Administration des contributions directes	27
2019/C 93/38	Predmet C-750/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2018. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – A, B protiv C	29
2019/C 93/39	Predmet C-758/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2018. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – Bulgarian Air Charter Limited protiv NE	29
2019/C 93/40	Predmet C-796/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2018. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH protiv Stadt Köln	30
2019/C 93/41	Predmet C-813/18 P: Žalba koju je 21. prosinca 2018. podnio Deza, a.s. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 24. listopada 2018. u predmetu T-400/17, Deza protiv Komisije	31
2019/C 93/42	Predmet C-823/18 P: Žalba koju je 27. prosinca 2018. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 18. listopada 2018. u predmetu T-640/16: GEA Group AG protiv Komisije	32
2019/C 93/43	Predmet C-832/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2018. uputio Helsingin hovioikeus (Finska) – A i dr. protiv Finnair Oyi	33
2019/C 93/44	Predmet C-2/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2019. uputio Riigikohus (Estonija) – A. P. protiv Riigiprokuratuur	34
2019/C 93/45	Predmet C-5/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2019. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Overgaz Mrezhi AD, neprofitna udruga Bugarska Gazova Asotsiatsia protiv Komisia za energiyno i vodno regulirane	34

2019/C 93/46	Predmet C-8/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. siječnja 2019. uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv RH	35
2019/C 93/47	Predmet C-60/19 P: Žalba koju je 24. siječnja 2019. podnio Mouvement pour une Europe des nations et des libertés protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 27. studenoga 2018. u predmetu T-829/16, Mouvement pour une Europe des nations et des libertés protiv Parlamenta	36
Opći sud		
2019/C 93/48	Predmet T-400/10 RENV: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Hamas protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma — Zamrzavanje financijskih sredstava — Mogućnost da se tijelo treće zemlje smatra nadležnim tijelom u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Prava obrane — Pravo vlasništva”)	38
2019/C 93/49	Predmet T-298/16: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – East West Consulting protiv Komisije („Izvanugovorna odgovornost — Instrument prepristupne pomoći — Treća država — Nacionalna javna nabava — Decentralizirano upravljanje — Odluka 2008/969/EZ, Euratom — Sustav ranog upozoravanja (SRU) — Aktiviranje upozorenja u SRU-u — Zaštita financijskih interesa Unije — Komisijino odbijanje ex ante odobrenja — Nedodjela ugovora — Nadležnost Općeg suda — Dopuštenost dokaza — Nepostojanje pravne osnove upozorenja — Prava obrane — Pretpostavka nedužnosti — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima — Uzročna veza — Imovinska i neimovinska šteta — Gubitak ugovora — Gubitak prilike za dobivanje drugih ugovora”)	40
2019/C 93/50	Predmet T-348/16 OP: Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv ERCEA-e („Arbitražna klauzula — Sedmi okvirni program za istraživanje i tehnološki razvoj te za demonstracijske aktivnosti — Projekt Minatran — Prihvatljivi troškovi — Naknada — Presuda zbog ogluhe — Prigovor”)	40
2019/C 93/51	Predmet T-412/16: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Bena Properties protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na čast i ugled — Pravo vlasništva — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost”)	41
2019/C 93/52	Predmet T-413/16: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Cham protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na čast i ugled — Pravo vlasništva — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost”)	42
2019/C 93/53	Predmet T-525/16: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – GQ i dr. protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Reforma Pravilnika o osoblju — Uredba (EU, Euratom) br. 1023/2013 — Vrste radnih mjesta — Prijelazna pravila o raspoređivanju na određenu vrstu radnog mjesta — Članak 31. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju — Asistenti u prijelaznom razdoblju — Promaknuće u skladu s člankom 45. Pravilnika o osoblju, koje se odobrava u karijernom toku koji odgovara radnom mjestu na kojem je osoba zaposlena — Pristup radnom mjestu „viši asistent” (AST 10) isključivo na temelju postupka iz članka 4. i članka 29. stavka 1. Pravilnika o osoblju — Jednako postupanje — Gubitak prava na promaknuće u razred AST 10 — Legitimna očekivanja”)	43
2019/C 93/54	Predmet T-526/16: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – FZ i dr. protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Izmjena Pravilnika o osoblju — Uredba (EU, Euratom) br. 1023/2013 — Vrste radnih mjesta — Prijelazna pravila o raspoređivanju na određenu vrstu radnog mjesta — Članak 30. Priloga XIII. Pravilniku — Administratori u prijelaznom razdoblju (AD 13) — Administratori (AD 12) — Promaknuće na temelju članka 45. Pravilnika o osoblju koje se dopušta samo u okviru karijernih tokova koji odgovaraju vrsti radnog mjesta koje je popunjeno — Pristup radnom mjestu „načelnik odjela ili jednakovrijedno mjesto” ili „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” isključivo primjenom postupka iz članka 4. i članka 29. stavka 1. Pravilnika — Jednako postupanje — Gubitak prava na promaknuće u viši razred — Legitimna očekivanja”)	44

2019/C 93/55	Predmet T-540/16: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – FZ i dr. protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Reforma Pravilnika — Uredba (EU, Euratom) br. 1023/2013 — Vrste radnih mjesta — Prijelazna pravila o razvrstavanju u vrste radnih mjesta — Članak 30. priloga XIII. Pravilniku — Administratori u prijelaznom razdoblju (AD 13) — Administratori (AD 12) — Promaknuće na temelju članka 45. Pravilnika dopušteno samo u okviru karijernih tokova koji odgovaraju vrsti radnog mjesta na kojem je zaposlen — Pristup vrsti radnog mjesta „načelnik odjela ili jednakovrijedno mjesto” ili „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” isključivo sukladno postupku iz članka 4. i članka 29. stavka 1. Pravilnika — Pojam akta koji negativno utječe — Potvrđujući akt — Litispendencija — Poštovanje zahtjeva u vezi s prethodnim postupkom — Dopuštenost”)	45
2019/C 93/56	Predmet T-641/16 RENV i T-137/17: Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Kakol protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Postupak zapošljavanja — Obavijest o natječaju — Otvoreni natječaj — Uskraćivanje kandidatu pristupa testiranju organiziranom u centru za procjenu — Nepriznavanje naslova ili diploma — Pristup ranijem natječaju — Uvjeti sličnih natječaja — Pravilo o podudarnosti između tužbe i žalbe — Pravomoćnost — Nepoštovanje prethodnog upravnog postupka — Akt kojim se nanosi šteta u smislu članka 91. Pravilnika — Nadležnost autora akta — Zahtjev za naknadu štete”)	46
2019/C 93/57	Predmet T-750/16: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – FV protiv Vijeća („Javna služba — Dužnosnici — Članak 42.c Pravilnika o osoblju — Dopust u interesu službe — Jednako postupanje — Zabrana diskriminacije na temelju dobi — Očita pogreška u ocjeni — Odgovornost”)	47
2019/C 93/58	Predmet T-881/16: Presuda Općeg suda od 15. siječnja 2019. – HJ protiv EMA-e („Javna služba — Privremeno osoblje — Djelomična nedopuštenost — Zahtjev za izdavanje naloga — Pristup dužnosnika njihovom osobnom dosjeu — Članci 26. i 26.a Statuta — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Osobni dosje koji je učinjen dostupnim svim članovima osoblja EMA-e — Zaštita fizičkih osoba u pogledu obrade osobnih podataka od strane institucija i tijela Unije — Odgovornost — Neimovinska šteta”)	47
2019/C 93/59	Predmet T-46/17: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – TDH Group protiv EUIPO-a – Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig Pet Cuisine — Raniji figurativni žig Europske unije The Pet CUISINE alimento para mascotas felices Genial — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	48
2019/C 93/60	Predmet T-111/17: Presuda Općeg suda od 15. siječnja 2019. – Computer Market protiv EUIPO-a (COMPUTER MARKET) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije COMPUTER MARKET — Apsolutni razlog za obijanje — Zakašnjelo podnošenje žalbe — Nedopuštenost žalbe pred žalbenim vijećem — Članak 60. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 68. Uredbe (EU) 2017/1001) — Pravilo 49. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 23. stavak 1. točka (b) Delegirane uredbe (EU) 2018/625”)	49
2019/C 93/61	Predmet T-128/17: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Torné protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Reforma Pravilnika o osoblju iz 2014 — Dopust za osobne potrebe — Istovremeno zapošljavanje u svojstvu člana privremenog osoblja — Prijelazne mjere koje se odnose na određene načine izračuna mirovinskih prava — Zahtjev za donošenje preliminarne odluke — Akt koji negativno utječe — Svrha prijelaznih mjera — Primjena ratione personae — Stupanje u službu”)	49
2019/C 93/62	Predmet T-160/17: Presuda Općeg suda od 10. siječnja 2019. – RY protiv Komisije („Javna služba — Privremeno osoblje — Članak 2. točka (c) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika — Ugovor na neodređeno vrijeme — Otpuštanje — Prekid odnosa povjerenja — Pravo na saslušanje — Teret dokazivanja”)	50

2019/C 93/63	Predmet T-464/17: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – TP protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Primici od rada — Uskrata od plaće — Uzdržavanje koje je odredio nacionalni sud u okviru postupka razvoda — Lojalna suradnja s nacionalnim sudovima — Ograničena nadležnost — Članak 24. Pravilnika — Europski kodeks o dobrom ponašanju zaposlenih u upravi — Pravilo o podudarnosti — Akt koji negativno utječe — Zahtjev za naknadu štete — Poštovanje predsudskog postupka”)	51
2019/C 93/64	Predmet T-477/17: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Haswani protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Obveza obrazlaganja — Proporcionalnost — Pogreška u ocjeni”)	51
2019/C 93/65	Predmet T-489/17: Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Windspiel Manufaktur protiv EUIPO-a (Prikaz položaja zatvarača za boce) („Žig Europske unije — Prijava žiga Europske unije koji prikazuje zatvarač za boce — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	52
2019/C 93/66	Predmet T-572/17: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – UC protiv Parlamenta („Javna služba — Dužnosnici — Promaknuće — Promaknuća za 2015. — Izvješće o ocjeni — Dodjeljivanje bodova za uspješnost — Obveza obrazlaganja — Pravo na saslušanje — Očita pogreška u ocjeni — Odgovornost — Neimovinska šteta”)	53
2019/C 93/67	Predmet T-576/17: Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Mas Que Vinos Global protiv EUIPO-a – JESA (EL SEÑORITO) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije EL SEÑORITO — Raniji nacionalni verbalni žig SEÑORITA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	53
2019/C 93/68	Predmet T-671/17: Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Turbo-K International protiv EUIPO-a – Turbo-K (TURBO-K) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije TURBO-K — Raniji neregistrirani žigovi TURBO-K — Relativni razlog za odbijanje — Uporaba u trgovačkom prometu znaka čija važnost nije samo lokalnog karaktera — Članak 8. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 4. Uredbe (EU) 2017/1001) — Pravila common law tužbe zbog zavaravajućeg označavanja (action for passing off) — ‘Goodwill’)	54
2019/C 93/69	Predmet T-761/17: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – UR protiv Komisije („Javna služba — Otvoreni natječaj — Obavijest o natječaju EPSO/AD/322/16 za zapošljavanje administratora na području revizije (AD 5/AD 7) — Uvjet za sudjelovanje — Zahtijevana diploma — Neuvrstavanje na popis uspješnih kandidata — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Članak 27. prvi stavak Pravilnika”)	55
2019/C 93/70	Predmet T-801/17: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Dermatest protiv EUIPO-a (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001”)	55
2019/C 93/71	Predmet T-802/17: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Dermatest protiv EUIPO-a (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001”)	56
2019/C 93/72	Predmet T-803/17: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Dermatest protiv EUIPO-a (ORIGINAL excellent dermatest) („Žig Europske unije — Prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije ORIGINAL excellent dermatest — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c), te stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c), te stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001”)	57

2019/C 93/73	Predmet T-832/17: Presuda Općeg suda od 10. siječnja 2019. – achtung! protiv EUIPO-a (achtung!) („Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig achtung! — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	57
2019/C 93/74	Predmet T-7/18: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Inforsacom Logicalis protiv EUIPO-a – (Business and technology working as one) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Business and technology working as one — Žig koji se sastoji od reklamnog slogana — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	58
2019/C 93/75	Predmet T-30/18: Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Yado protiv EUIPO-a – Dvectis CZ (Jastuk za sjedala) (Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje dizajna ništavim — Dizajn Zajednice br. 2371591-0001 (Jastuk za sjedala) — Nedopuštenost žalbe pred žalbenim vijećem — Podnošenje dokumenta EUIPO-u putem kontaktnog obrasca — Podnošenje dokumenta EUIPO-u elektroničkim putem i telefaksom”)	58
2019/C 93/76	Predmet T-40/18: Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Ecolab USA protiv EUIPO-a – (SOLIDPOWER) („Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig SOLIDPOWER — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	59
2019/C 93/77	Predmet T-91/18: Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Equity Cheque Capital Corporation protiv EUIPO-a (DIAMOND CARD) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije DIAMOND CARD — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	60
2019/C 93/78	Predmet T-368/18: Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret protiv EUIPO-a – Grupo Bimbo (ETI Bumbo) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije ETI Bumbo — Raniji figurativni žig Europske unije BIMBO — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Relevantna javnost — Sličnost znakova — Razlikovni karakter ranijeg žiga — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	60
2019/C 93/79	Predmet T-160/18: Rješenje Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Theodorakidi protiv EUIPO-a – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije THYREOS VASSILIKI — Proglašavanje ništavosti — Pravo na ime Vassiliki u Grčkoj — Relativni razlog ništavosti koji se temelji na povredi prava na ime — Članak 60. stavak 2. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001 — Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)	61
2019/C 93/80	Predmet T-304/18: Rješenje Općeg suda od 23. siječnja 2019. – MLPS protiv Komisije („Tužba za poništenje i zbog propusta — Obustava postupka povodom pritužbe — Komisijino odbijanje pokretanja postupka na temelju članka 7. UEU-a — Akt koji se ne može pobijati — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)	61
2019/C 93/81	Predmet T-331/18: Rješenje Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Szécsi i Somossy protiv Komisije („Tužba za naknadu štete — Institucionalno pravo — Komisijino nepoduzimanje prikladnih mjera kako bi osigurala postupanje mađarskih sudova u skladu s člankom 13. Direktive 2005/29/EZ i s odredbom o prenošenju u nacionalno zakonodavstvo koja se na njega odnosi — Nedopuštenost”)	62
2019/C 93/82	Predmet T-436/18: Rješenje Općeg suda od 23. siječnja 2019. – Prigent protiv Komisije („Tužba za poništenje — Obustava postupka povodom pritužbe — Komisijino odbijanje pokretanja postupka zbog povrede obveze — Akt koji se ne može pobijati — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)	62
2019/C 93/83	Predmet T-557/18: Rješenje Općeg suda od 10. siječnja 2019. – LG Electronics protiv EUIPO-a – Beko (BECON) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)	63

2019/C 93/84	Predmet T-574/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. siječnja 2019. – Agrochem-Maks protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Sredstva za zaštitu bilja — Aktivna tvar oksasulfuron — Neprodukcija odobrenja za stavljanje na tržište — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti — Odvaganje interesa”)	64
2019/C 93/85	Predmet T-751/18: Tužba podnesena 21. prosinca 2018. – Daimler protiv Komisije	64
2019/C 93/86	Predmet T-755/18: Tužba podnesena 22. prosinca 2018. – FL Brüterei M-V i dr. protiv Komisije	65
2019/C 93/87	Predmet T-756/18: Tužba podnesena 28. prosinca 2018. – AG protiv Europolu	67
2019/C 93/88	Predmet T-760/18: Tužba podnesena 20. prosinca 2018. – Intercontinental Exchange Holdings protiv EUIPO-a – New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)	68
2019/C 93/89	Predmet T-6/19: Tužba podnesena 4. siječnja 2019. – Irish Wind Farmers’ Association i dr. protiv Komisije	69
2019/C 93/90	Predmet T-10/19: Tužba podnesena 4. siječnja 2019. – United States Seafoods protiv EUIPO-a – (UNITED STATES SEAFOODS)	69
2019/C 93/91	Predmet T-17/19: Tužba podnesena 11. siječnja 2019. – Giulia Moi protiv Parlamenta	70
2019/C 93/92	Predmet T-21/19: Tužba podnesena 11. siječnja 2019. – Pablosky protiv EUIPO-a – docPrice (mediFLEX easystep)	71
2019/C 93/93	Predmet T-23/19: Tužba podnesena 14. siječnja 2019. – Limango protiv EUIPO-a – Consolidated Artists (limango)	72
2019/C 93/94	Predmet T-24/19: Tužba podnesena 11. siječnja 2019. – INC and Consorzio Stabile Sis protiv Komisije	73
2019/C 93/95	Predmet T-29/19: Tužba podnesena 15. siječnja 2019. – Idea Groupe protiv EUIPO-a – The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)	73
2019/C 93/96	Predmet T-35/19: Tužba podnesena 17. siječnja 2019. – Benavides Torres protiv Vijeća	74
2019/C 93/97	Predmet T-36/19: Tužba podnesena 18. siječnja 2019. – PE Digital protiv EUIPO-a – Spark Networks Services (ElitePartner)	75
2019/C 93/98	Predmet T-40/19: Tužba podnesena 21. siječnja 2019. – Amigüitos pets & life protiv EUIPO-a – Société des produits Nestlé (THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect)	76
2019/C 93/99	Predmet T-44/19: Tužba podnesena 23. siječnja 2019. – Globalia Corporación Empresarial protiv EUIPO-a – Touring Club Italiano (TC Touring Club)	77
2019/C 93/100	Predmet T-46/19: Tužba podnesena 25. siječnja 2019. – Helenska Republika protiv Europske komisije	78

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2019/C 93/01)***Posljednja objava**

SL C 82, 4.3.2019.

Prethodne objave

SL C 72, 25.2.2019.

SL C 65, 18.2.2019.

SL C 54, 11.2.2019.

SL C 44, 4.2.2019.

SL C 35, 28.1.2019.

SL C 25, 21.1.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsializiran nakazatelen sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv Petra Dziveva i dr.

(Predmet C-310/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Zaštita financijskih interesa Europske unije — Članak 325. stavak 1. UFEU-a — Konvencija o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica — Kazneni postupak zbog kaznenih djela povezanih s PDV-om — Načelo djelotvornosti — Izvođenje dokaza — Nadzor telekomunikacija — Odobrenje nenadležnog pravosudnog tijela — Upotreba rezultata tog nadzora kao dokaza — Nacionalni propis — Zabrana)

(2019/C 93/02)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranke glavnog kaznenog postupka

Petar Dzivev, Galina Angelova, Georgi Dimov, Milko Velkov

Izreka

Članak 325. stavak 1. UFEU-a, članak 1. stavak 1. točku (b) i članak 2. stavak 1. Konvencije sastavljene na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica, potpisane u Luxembourg u 26. srpnja 1995., u vezi s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se ne protivi, s obzirom na načelo djelotvornosti kaznenog progona djela povezanih s porezom na dodanu vrijednost (PDV), to da nacionalni sud primjeni nacionalnu odredbu u skladu s kojom dokaze poput onih dobivenih nadzorom telekomunikacija za koji je potrebno prethodno odobrenje pravosudnog tijela, a to je odobrenje izdalo nenadležno pravosudno tijelo, valja izdvojiti iz dokaznog materijala u kaznenom postupku, čak i u slučaju kad je počinjenje kaznenih djela o kojima je riječ moguće dokazati samo tim dokazima.

⁽¹⁾ SL C 310, 29. 8. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 16. siječnja 2019. – Republika Poljska protiv Stock Polska sp. z o.o., Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import

(Predmet C-162/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. — Prijava za registraciju figurativnog žiga s verbalnim elementom LUBELSKA — Dominantni i razlikovni element)

(2019/C 93/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Druge stranke u postupku: Stock Polska sp. z o.o. (zastupnik: T. Gawrylczyk, radca prawny), Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: M. Rajh i D. Botis, agenti), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (zastupnik: R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwalt)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 239, 24. 7. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Morgan Stanley & Co International plc protiv Ministre de l'Économie et des Finances

(Predmet C-165/17) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Direktiva 2006/112/EZ — Odbitak pretporeza — Roba i usluge koji se koriste za oporezive transakcije i izuzete transakcije (roba i usluge mješovite namjene) — Utvrđivanje primjenjivog udjela za odbitak — Podružnica s poslovnim nastanom u državi članici u kojoj se ne nalazi sjedište društva — Troškovi podružnice namijenjeni isključivo provedbi transakcija njezina sjedišta — Opći troškovi podružnice koji doprinose provođenju kako njezinih transakcija tako i transakcija sjedišta”)

(2019/C 93/04)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Morgan Stanley & Co International plc

Tuženik: Ministre de l'Économie et des Finances

Izreka

1. Članak 17. stavke 2., 3. i 5. i članak 19. stavak 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje te članke 168., 169. i 173. do 175. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da, kad je riječ o troškovima koje snosi podružnica registrirana u jednoj državi članici, koji su isključivo namijenjeni transakcijama koje podliježu porezu na dodanu vrijednost i transakcijama koje su izuzete od tog poreza, a koje je provelo sjedište te podružnice koje se nalazi u drugoj državi članici, valja primijeniti udio poreza za odbitak koji proizlazi iz razlomka čiji se nazivnik sastoji od prometa, bez poreza na dodanu vrijednost, koji čine isključivo te transakcije i čiji se brojnik sastoji od oporezivih transakcija kod kojih također postoji pravo na odbitak ako su provedene u državi članici registracije navedene podružnice, uključujući kad je to pravo na odbitak rezultat izbora potonje da transakcije provedene u toj državi podvrgne porezu na dodanu vrijednost.
2. Članak 17. stavke 2., 3. i 5. i članak 19. stavak 1. Šeste direktive 77/388 kao i članke 168., 169. i 173. do 175. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da, kako bi se utvrdio udio poreza za odbitak primjenjiv na opće troškove podružnice registrirane u jednoj državi članici, koji doprinose provođenju transakcija te podružnice izvršenih u toj državi i transakcija koje je provelo njezino sjedište koje se nalazi u drugoj državi članici, valja uzeti u obzir, u nazivniku razlomka koji predstavlja taj udio poreza za odbitak, transakcije koje su proveli navedena podružnica i to sjedište, pri čemu se u brojniku navedenog razlomka moraju nalaziti, osim oporezivih transakcija koje je provela ista podružnica, samo oporezive transakcije koje je provelo navedeno sjedište, koje također otvaraju pravo na odbitak ako su provedene u državi registraciji predmetne podružnice.

(¹) SL C 213, 3. 7. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – SH protiv TG-a

(Predmet C-168/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji — Niz ugovora sklopljenih u cilju izdavanja bankarske garancije u korist subjekta uvrštenog na popis o zamrzavanju financijskih sredstava — Plaćanje troškova na temelju ugovora o protugaranciji — Uredba (EU) br. 204/2011 — Članak 5. — Pojam „financijska sredstva stavljena na raspolaganje subjektu navedenom u Prilogu III. Uredbi br. 204/2011” — Članak 12. stavak 1. točka (c) — Pojam „zahtjev na temelju garancije” — Pojam „osoba ili subjekt koji djeluje za račun osobe iz članka 12. stavka 1. točke (a) ili (b)”

(2019/C 93/05)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SH

Tuženik: TG

uz sudjelovanje: UF

Izreka

1. Članak 5. stavak 2. Uredbe Vijeća (EU) br. 204/2011 od 2. ožujka 2011. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji treba tumačiti na način da:
 - se primjenjuje u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku u kojoj troškove dugovane na temelju ugovora o protugaranciji banka sa sjedištem u Uniji mora platiti libijskoj banci čije je ime uvršteno na popis iz Priloga III. toj uredbi, i
 - se u načelu ne primjenjuje u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku u kojoj troškove dugovane na temelju ugovora o protugaranciji mora platiti banka sa sjedištem u Uniji libijskoj banci čije ime više nije uvršteno na popis iz Priloga III. navedenoj uredbi ili banka sa sjedištem u Uniji drugoj banci sa sjedištem u Uniji kada je bankarska garancija koju je izdala libijska banka izdana u korist subjekta koji se nalazi na tom popisu, osim ako takvo plaćanje ne dovede, zbog pravnih ili financijskih veza koje postoje između banke u čiju je korist to plaćanje izvršeno i subjekta koji se nalazi na navedenom popisu, do neizravnog stavljanja na raspolaganje predmetnih troškova u korist tog subjekta.
2. Članak 12. Uredbe br. 204/2011 treba tumačiti na način da:
 - se u svojoj prvotnoj verziji primjenjuje ako troškove koji se duguju na temelju ugovora o protugaranciji mora platiti banka sa sjedištem u Uniji libijskoj banci uvrštenoj na popis iz Priloga III. toj uredbi i banka sa sjedištem u Uniji libijskoj banci koja nije uvrštena na taj popis kada je korisnik bankarske garancije koju je izdala libijska banka subjekt koji je uvršten na navedeni popis, pod uvjetom da se libijska banka smatra subjektom koji djeluje za račun libijske vlade, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri;
 - se u verziji koja proizlazi iz Uredbe Vijeća (EU) br. 45/2014 od 20. siječnja 2014. ne primjenjuje ako troškove koji se duguju na temelju ugovora o protugaranciji mora platiti banka sa sjedištem u Uniji libijskoj banci uvrštenoj na popis iz Priloga III. toj uredbi i banka sa sjedištem u Uniji libijskoj banci koja nije uvrštena na taj popis kada je bankarsku garanciju libijska banka izdala u korist subjekta koji je uvršten na navedeni popis, s obzirom na to da su ti troškovi plaćeni prije stupanja na snagu navedene uredbe, i
 - se u svojoj prvotnoj verziji i onoj koja proizlazi iz Uredbe br. 45/2014 ne primjenjuje ako troškove koji se duguju na temelju ugovora o protugaranciji banka sa sjedištem u Uniji mora platiti drugoj banci sa sjedištem u Uniji.
3. Članak 9. Uredbe br. 204/2011 treba tumačiti na način da se ne može primijeniti na plaćanja troškova kao što su oni koji se duguju na temelju različitih ugovora o kojima je riječ u glavnom postupku.
4. Članak 17. stavak 1. Uredbe Vijeća (EU) 2016/44 od 18. siječnja 2016. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 204/2011 treba tumačiti na način da se primjenjuje na troškove protugarancije koje banka sa sjedištem u Uniji duguje drugoj banci sa sjedištem u Uniji u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku u kojoj do konačnog obračuna dolazi nakon stupanja na snagu te uredbe.

(¹) SL C 221, 10. 7. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Cresco Investigation GmbH protiv Markusa Achatzija

(Predmet C-193/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 21. — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. stavak 2. točka (a) — Izravna diskriminacija na temelju vjere — Nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg određeni radnici imaju dan odmora na Veliki petak — Opravdanje — Članak 2. stavak 5. — Članak 7. stavak 1. — Obveze privatnih poslodavaca i nacionalnog suda koje proizlaze iz neusklađenosti nacionalnog prava s Direktivom 2000/78)

(2019/C 93/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cresco Investigation GmbH

Tuženik: Markus Achatzi

Izreka

1. Članak 1. i članak 2. stavak 2. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja valja tumačiti na način da nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg je, s jedne strane, Veliki petak neradni dan samo za radnike koji su pripadnici određenih kršćanskih crkava i, s druge strane, samo ti radnici, ako moraju raditi tijekom tog neradnog dana, imaju pravo na dodatnu naknadu plaće isplaćene za rad obavljen tijekom toga dana, uspostavlja izravnu diskriminaciju na temelju vjere.
2. Mjere predviđene tim nacionalnim zakonodavstvom ne mogu se smatrati ni mjerama potrebnim radi zaštite prava i sloboda drugih ljudi u smislu članka 2. stavka 5. navedene direktive ni posebnim mjerama za izjednačavanje nepovoljnog položaja povezanog s vjerom, u smislu članka 7. stavka 1. te direktive.
3. Članak 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima valja tumačiti na način da, sve dok predmetna država članica radi ponovne uspostave jednakog postupanja, ne izmijeni svoje zakonodavstvo na temelju kojeg pravo na neradni dan na Veliki petak imaju samo radnici koji pripadaju određenim kršćanskim crkvama, privatni poslodavac na kojeg se primjenjuje to zakonodavstvo obavezan je svojim ostalim radnicima isto tako dodijeliti pravo na neradni dan na Veliki petak ako su potonji prethodno zatražili od tog poslodavaca da ne rade toga dana i slijedom toga tim radnicima priznati pravo na dodatnu naknadu plaće isplaćene za rad obavljen tijekom toga dana ako je navedeni poslodavac odbio udovoljiti tom zahtjevu.

⁽¹⁾ SL C 283, 28. 8. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – E.B. protiv Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

(Predmet C-258/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članak 2. — Pokušaj kaznenog djela bludnih radnji koji je javni službenik izvršio nad maloljetnicima muškog spola — Stegovna sankcija donesena 1975. — Prijevremeno umirovljenje uz smanjenje iznosa mirovine — Diskriminacija na temelju spolne orijentacije — Učinci primjene Direktive 2000/78/EZ na stegovnu sankciju — Načini izračuna starosne mirovine koja se isplaćuje)

(2019/C 93/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E.B.

Tuženik: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

Izreka

1. Članak 2. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da se, nakon isteka roka za njezino prenošenje, to jest počevši od 3. prosinca 2003., primjenjuje na buduće učinke konačne odluke u stegovnom postupku, donesene prije stupanja na snagu navedene direktive, o službenikovu umirovljenju uz smanjenje iznosa njegove mirovine.
2. Direktivu 2000/78 treba tumačiti na način da se u situaciji poput one opisane u točki 1. izreke ove presude njome ne nalaže nacionalnom sudu da za razdoblje koje započinje 3. prosinca 2003. preispita konačnu stegovnu sankciju o prijevremenom umirovljenju predmetnog službenika, nego mu se nalaže da preispita smanjenje iznosa njegove mirovine kako bi utvrdio iznos koji bi on primio u nedostatku bilo kakve diskriminacije na temelju spolne orijentacije.

⁽¹⁾ SL C 283, 28. 8. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 16. siječnja 2019. – Europska komisija protiv United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

(Predmet C-265/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Kontrola koncentracija poduzetnika — UPS-ovo stjecanje društva TNT Express — Odluka Komisije kojom se koncentracija proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem i s funkcioniranjem Sporazuma o EGP-u — Ekonometrijski model koji je izradila Komisija — Nepriopćavanje izmjena ekonometrijskog modela — Povreda prava obrane)

(2019/C 93/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold i A. Biolan, agenti)

Druge stranke u postupku: United Parcel Service, Inc. (zastupnici: A. Ryan, *solicitor*, F. Hoseinian, *advokat*, W. Knibbeler, S. A. Pliego i P. van den Berg, *advocaten*, i F. Roscam Abbing, *advocate*), FedEx Corp. (zastupnici: F. Carlin, *barrister*, G. Bushell, *solicitor*, i N. Niejahr, *Rechtsanwältin*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 23. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – K. M. Zyla protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-272/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje radnika — Jednako postupanje — Porez na dohodak — Doprinosi za socijalnu sigurnost — Radnik koji je tijekom kalendarske godine napustio državu članicu svojeg zaposlenja — Primjena pravila pro rata temporis na smanjenje naplate doprinosa”)

(2019/C 93/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: K. M. Zyla

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

Članak 45. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis države članice kojim se radi utvrđenja iznosa doprinosa za socijalnu sigurnost koji duguje radnik propisuje da je smanjenje naplate tih doprinosa, na koje radnik ima pravo za jednu kalendarsku godinu, proporcionalno razdoblju tijekom kojeg je taj radnik bio osiguran u sustavu socijalne sigurnosti navedene države članice, isključujući tako iz godišnjeg smanjenja dio koji je proporcionalan razdobljima tijekom kojih taj radnik nije bio osiguran u tom sustavu te je boravio u drugoj državi članici u kojoj nije obavljao profesionalnu djelatnost.

(¹) SL C 277, 21. 8. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. siječnja 2019. – George Haswani protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije

(Predmet C-313/17 P) ⁽¹⁾

(„*Žalba — Članak 86. Poslovnika Općeg suda — Dopuštenost — Postupak prilagodbe tužbe — Nužnost prilagodbe tužbenih razloga i argumenata — Mjere ograničavanja protiv Sirijske Arapske Republike — Popis osoba na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštavanje žaliteljeva imena*“)

(2019/C 93/10)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: George Haswani (zastupnik: G. Karouni, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Sikora-Kalèda i S. Kyriakopoulou, agenti), Europska komisija (zastupnici: L. Havas i R. Tricot, agenti)

Izreka

1. Ukida se točka 1. izreke presude Općeg suda Europske unije od 22. ožujka 2017., *Haswani/Vijeće* (T-231/15, neobjavljena, EU:T:2017:200).
2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno suđenje.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 239, 24. 7. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) protiv X, Y i X, Y protiv Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) i Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) protiv Z

(Predmet C-326/17) ⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 1999/37/EZ — Dokumenti o registraciji vozila — Nedostaci u potvrdama o registraciji — Uzajamno priznavanje — Direktiva 2007/46/EZ — Vozila koja su proizvedena prije usklađenja tehničkih zahtjeva na razini Europske unije — Izmjene koje utječu na tehničke značajke vozila*)

(2019/C 93/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

Tuženici: X, Y, Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), Z

Izreka

1. Članak 2. točku (a) Direktive Vijeća 1999/37/EZ od 29. travnja 1999. o dokumentima za registraciju vozila u vezi s člankom 3. točkama 11. i 13. Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila treba tumačiti na način da se Direktiva 1999/37 primjenjuje na dokumente koje izdaju države članice prilikom registracije vozila proizvedenih prije 29. travnja 2009., datuma isteka roka za prijenos Direktive 2007/46.
2. Članak 4. Direktive 1999/37 u vezi s njezinim člankom 3. stavkom 2. treba tumačiti na način da nadležna tijela države članice u kojoj je zatražena ponovna registracija rabljenog vozila imaju pravo odbiti priznavanje potvrde o registraciji izdane u državi članici u kojoj je vozilo prethodno registrirano ako nedostaju određeni obvezni podaci, ako u njoj navedeni podaci ne odgovaraju tom vozilu i ako ta potvrda ne omogućuje njegovu identifikaciju.
3. Članak 24. stavak 6. Direktive 2007/46 treba tumačiti na način da se njima predviđen sustav ne primjenjuje na rabljeno vozilo koje je već registrirano u jednoj državi članici ako je, na temelju članka 4. Direktive 1999/37, za potrebe svoje ponovne registracije prezentirano tijelu druge države članice koje ima nadležnost u tom području. Međutim, ako postoje naznake da to vozilo predstavlja opasnost za sigurnost na cestama, to tijelo može, u skladu s člankom 5. točkom (a) Direktive 2009/40/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o tehničkim pregledima motornih vozila i njihovih prikolica, zahtijevati da se navedeno vozilo podvrgne kontroli prije registracije.

(¹) SL C 293, 4. 9. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 16. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Stefano Liberato protiv Luminite Luise Grigorescu

(Predmet C-386/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 5. točka 2. — Članak 27. — Članak 35. stavak 3. — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 19. — Litispendencija — Članak 22. točka (a) — Članak 23. točka (a) — Nepriznavanje odluka u slučaju očite suprotnosti s javnim poretkom — Članak 24. — Zabrana preispitivanja nadležnosti suda podrijetla — Razlog nepriznavanja koji se temelji na povredi pravila o litispenciji — Nepostojanje)

(2019/C 93/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stefano Liberato

Tuženik: Luminite Luisa Grigorescu

Izreka

Pravila o litispencijiji iz članka 27. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima i članka 19. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000, treba tumačiti na način da im je protivno to da sudovi države članice suda pred kojim je postupak u bračnom sporu, sporu o roditeljskoj odgovornosti ili sporu o obvezi uzdržavanja započeo ranije samo zbog povrede navedenih pravila odbiju priznati odluku suda pred kojim je postupak započeo kasnije i koja je postala konačna. Konkretno, ta povreda ne može sama za sebe opravdati nepriznavanje spomenute odluke zbog njezine očite suprotnosti s javnim poretkom te države članice.

(¹) SL C 338, 9. 10. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri protiv Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

(Predmet C-387/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Postojeće potpore i nove potpore — Kvalifikacija — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članak 1. točka (b) podtočke iv. i v. — Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja — Primjenjivost — Subvencije dodijeljene prije liberalizacije tržišta koje je prvotno bilo zatvoreno za tržišno natjecanje — Tužba za naknadu štete koju je protiv države članice podnio konkurent društva korisnika potpore”)

(2019/C 93/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Druga stranka u postupku: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Izreka

1. Subvencije dodijeljene poduzetniku prije liberalizacije predmetnog tržišta, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, ne mogu se kvalificirati kao postojeće potpore samo zbog formalnog nepostojanja liberalizacije tog tržišta u trenutku njihove dodjele ako su te subvencije mogle utjecati na trgovinu među državama članicama i ako su narušile ili su prijetile da će narušiti tržišno natjecanje, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
2. Članak 1. točku (b) podtočku iv. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka [108. UFEU-a] treba tumačiti na način da nije primjenjiv na situaciju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku. Budući da su subvencije o kojima je riječ u glavnom postupku dodijeljene protivno obvezi prethodne prijave koja je bila uvedena člankom 93. UEEZ-a, državni subjekti ne mogu se pozivati na načelo zaštite legitimnih očekivanja. U situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj je tužbu protiv države članice podnio konkurent društva korisnika potpore, načelo pravne sigurnosti ne dopušta to da se tužitelju analognom primjenom odredi rok zastare poput onoga koji je utvrđen u članku 15. stavku 1. te uredbe.

(¹) SL C 338, 9. 10. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 16. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – postupak koji je pokrenula „Paysera LT” UAB, prije „EVP International” UAB

(Predmet C-389/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pristup obavljanju djelatnosti institucija za elektronički novac — Direktiva 2009/110/EZ — Članak 5. stavci 2. i 3. — Pravila o vlastitim sredstvima — Vlastita sredstva propisana za obavljanje djelatnosti povezanih s izdavanjem elektroničkog novca — Pojam „djelatnost povezana s izdavanjem elektroničkog novca” — Izdavanje elektroničkog novca u korist prodavatelja po nominalnoj vrijednosti primljenih sredstava)

(2019/C 93/14)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Paysera LT” UAB, prije „EVP International” UAB

Uz sudjelovanje: Lietuvos bankas

Izreka

Članak 5. stavak 2. Direktive 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ treba tumačiti na način da usluge koje institucije za elektronički novac pružaju u okviru platnih transakcija, poput onih u pitanju u glavnom postupku, jesu djelatnosti povezane s izdavanjem elektroničkog novca u smislu te odredbe ako te usluge dovode do izdavanja ili iskupa elektroničkog novca u okviru jedne te iste platne transakcije.

⁽¹⁾ SL C 309, 18. 9. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. siječnja 2019. – Deza, a.s protiv Europske agencije za kemikalije, Kraljevine Danske, Kraljevine Nizozemske, Kraljevine Švedske, Kraljevine Norveške

(Predmet C-419/17 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (Uredba REACH) — Prilog XIV. — Utvrđivanje popisa tvari podvrgnutih autorizaciji — Uvrštenje na popis tvari identificiranih radi uvrštenja u Prilog XIV. — Ažuriranje unosa tvari bis(2-etilheksil) ftalat (DEHP) na popisu — Pogrešno tumačenje i primjena Uredbe REACH i načela pravne sigurnosti — Iskrivljavanje činjenica i dokaza — Opseg nadzora”)

(2019/C 93/15)

Jezik postupka: češki

Stranke

Žalitelj: Deza, a.s. (zastupnik: P. Dejl, advokát)

Druge stranka u postupku: Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: W. Broere, N. Herbatschek i M. Heikkilä, agenti, uz asistenciju M. Procházke i M. Maškove, advokáti), Kraljevina Danska (zastupnici: J. Nymann-Lindegren i M. Wolff, agenti), Kraljevina Nizozemska, Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev i L. Zettergren, agenti), Kraljevina Norveška

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Deza, a.s. nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske agencije za kemikalije (ECHA).
3. Kraljevina Danska i Kraljevina Švedska snose vlastite troškove.

(¹) SL C 293, 4. 9. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 23. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG protiv Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

(Predmet C-430/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 2011/83/EU — Ugovori na daljinu — Članak 6. stavak 1. točka (h) — Obveza informiranja o pravu odustajanja — Članak 8. stavak 4. — Ugovor sklopljen putem sredstva daljinske komunikacije koje za prikazivanje informacija omogućava ograničeni prostor ili vrijeme — Pojam „ograničeni prostor ili vrijeme za prikazivanje informacija” — Prospekt iz časopisa — Narudžbenica s poveznicom koja upućuje na informacije o pravu odustajanja”)

(2019/C 93/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Tuženik: Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Izreka

Ocjenu pitanja omogućava li sredstvo komunikacije u konkretnom slučaju ograničen prostor ili vrijeme za prikazivanje informacija u skladu s člankom 8. stavkom 4. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća treba provesti uzimajući u obzir sve tehničke značajke trgovčeve promidžbene poruke. S tim u vezi na nacionalnom je sudu da provjeri jesu li se, s obzirom na prostor koji je poruka zauzimala i najmanju veličinu fonta koji je primjeren za prosječnog potrošača kojem je ta poruka upućena, sve informacije iz članka 6. stavka 1. te direktive objektivno mogle prikazati u okviru te poruke.

Članak 6. stavak 1. točku (h) i članak 8. stavak 4. Direktive 2011/83 treba tumačiti na način da, u slučaju da je ugovor sklopljen putem sredstva daljinske komunikacije koje za prikazivanje informacija omogućava ograničen prostor ili vrijeme i ako postoji pravo odustajanja, trgovac je potrošaču na predmetnom sredstvu i prije sklapanja ugovora dužan pružiti informacije o uvjetima, isteku roka i postupcima za ostvarivanje tog prava. U takvom slučaju trgovac je potrošaču dužan putem drugog izvora pružiti uzorak obrasca za odustajanje određen u Prilogu I.(B) toj direktivi, sastavljen jednostavnim i razumljivim riječima.

(¹) SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank protiv D. Balandina, I. Lukachenka, Holiday on Ice Services BV

(Predmet C-477/17) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EU) br. 1231/2010 — Primjenjivo zakonodavstvo — Potvrda A1 — Članak 1. — Proširenje pogodnosti potvrde A1 na državljane trećih zemalja koji zakonito borave na području države članice — Zakonito boravište — Pojam”)

(2019/C 93/17)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Tuženici: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Izreka

Članak 1. Uredbe (EU) br. 1231/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o proširenju primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 na državljane trećih zemalja koji tim uredbama još nisu obuhvaćeni isključivo na temelju svog državljanstva treba tumačiti na način da se državljani trećih zemalja, poput onih o kojima je riječ u glavnom predmetu, koji privremeno borave u različitim državama članicama i rade za poslodavca sa sjedištem u državi članici, mogu pozivati na pogodnosti pravila koordinacije predviđenih uredbama (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti kako bi se utvrdilo koje se zakonodavstvo o socijalnoj sigurnosti na njih primjenjuje, ako zakonito borave i rade na području država članica.

⁽¹⁾ SL C 357, 23. 10. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 16. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – Deutsche Post AG protiv Hauptzollamt Köln

(Predmet C-496/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Carinski zakonik Unije — Članak 39. — Status ovlaštenog gospodarskog subjekta — Provedbena uredba (EU) 2015/2447 — Članak 24. stavak 1. drugi podstavak — Podnositelj zahtjeva koji nije fizička osoba — Upitnik — Prikupljanje osobnih podataka — Direktiva 95/46/EZ — Članci 6. i 7. — Uredba (EU) 2016/679 — Članci 5. i 6. — Obrada osobnih podataka)

(2019/C 93/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Deutsche Post AG

Tuženik: Hauptzollamt Köln

Izreka

Članak 24. stavak 1. drugi podstavak Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o Carinskom zakoniku Unije u vezi s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka i s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) treba tumačiti na način da carinska tijela od podnositelja zahtjeva za status ovlaštenog gospodarskog subjekta mogu tražiti da im dostavi porezne identifikacijske brojeve dodijeljene u svrhu razreza poreza na dohodak fizičkih osoba koje su odgovorne za podnositelja zahtjeva ili koje provode kontrolu nad njegovim upravljanjem te osoba nadležnih za njegova carinska pitanja, kao i podatke o poreznim upravama nadležnima za te osobe pod uvjetom da ti podaci tim tijelima omogućuju dobivanje informacija o teškim ili ponovljenim povredama carinskog zakonodavstva, poreznih odredbi ili teškim kaznenim povredama koje su te fizičke osobe počinile u vezi sa svojom gospodarskom djelatnošću.

(¹) SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – SIA „KPMG Baltics” u svojstvu stečajnog upravitelja društva AS „Latvijas Krājbanka” protiv SIA „Ķīpars AI”

(Predmet C-639/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Konačnost namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira — Direktiva 98/26/EZ — Područje primjene — Pojam ‚nalog za prijenos’ — Nalog za plaćanje koji je vlasnik standardnog tekućeg računa izdao kreditnoj instituciji kasnije proglašenoj insolventnom)

(2019/C 93/19)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA „KPMG Baltics” u svojstvu stečajnog upravitelja društva AS „Latvijas Krājbanka”

Tuženik: SIA „Ķīpars AI”

Izreka

Nalog za plaćanje poput onoga u glavnom postupku, koji je vlasnik standardnog tekućeg računa izdao kreditnoj instituciji radi prijenosa sredstava drugoj kreditnoj instituciji, ne potpada pod pojam „nalog za prijenos” u smislu Direktive 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, kako je izmijenjena Direktivom 2009/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009., niti ulazi u njezino područje primjene.

(¹) SL C 52, 12. 2. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court (Irska) – Irska) – M. A., S. A., A. Z. protiv The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irlande

(Predmet C-661/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Politika azila — Kriteriji i mehanizmi za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Uredba (EU) br. 604/2013 — Diskrecijske klauzule — Kriteriji za ocjenu)

(2019/C 93/20)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: M. A., S. A., A. Z.

Tuženici: The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irlande

Izreka

1. Članak 17. stavak 1. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva treba tumačiti na način da okolnost u kojoj je država članica koja je u smislu te uredbe utvrđena kao „odgovorna” dala obavijest o svojoj namjeri povlačenja iz Unije u skladu s člankom 50. UEU-a ne obvezuje državu članicu koja provodi to utvrđivanje da primjenom diskrecijske klauzule iz članka 17. stavka 1. sama razmotri predmetni zahtjev za zaštitu.
2. Uredbu br. 604/2013 treba tumačiti na način da se njome ne nalaže da isto nacionalno tijelo određuje odgovornu državu članicu, primjenjujući kriterije definirane tom uredbom, i primjenjuje diskrecijsku klauzulu iz članka 17. stavka 1. navedene uredbe.
3. Članak 6. stavak 1. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da se njime državi članici koja na temelju kriterija propisanih tom uredbom nije odgovorna za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu ne nalaže da uzme u obzir najbolji interes djeteta i da primjenom članka 17. stavka 1. navedene uredbe sama razmotri taj zahtjev.
4. Članak 27. stavak 1. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da se njime ne nalaže propisivanje pravnog lijeka protiv odluke o neprimjeni ovlasti predviđene u članku 17. stavku 1. te uredbe, što ne utječe na mogućnost osporavanja te odluke pravnim lijekom protiv odluke o transferu.
5. Članak 20. stavak 3. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da se tom odredbom, u slučaju nepostojanja protivnog dokaza, uspostavlja predmnjeva da je u najboljem interesu djeteta razmatrati njegov položaj nerazdvojivo od položaja njegovih roditelja.

⁽¹⁾ SL C 42, 5. 2. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 23. siječnja 2019. – Toni Klement protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-698/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 15. stavak 1. — Zahtjev za opoziv žiga — Trodimenzionalni žig koji prikazuje oblik pećnice — Stvarna uporaba žiga — Obrazloženje)

(2019/C 93/21)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Toni Klement (zastupnik: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: D. Hanf, D. Botis i D. Walicka, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Toniju Klementu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 17. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo A Ltd

(Predmet C-74/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2009/138/EZ — Osnivanje i obavljanje djelatnosti osiguranja i reosiguranja — Članak 13. točka 13. — Pojam „država članica u kojoj se nalazi rizik” — Društvo s poslovnim nastanom u državi članici koje pruža usluge osiguranja koje se odnose na ugovorne rizike povezane s preoblikovanjem društava u drugoj državi članici — Članak 157. — Država članica naplate poreza na premije osiguranja)

(2019/C 93/22)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

A Ltd

Uz sudjelovanje: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Izreka

Članak 157. stavak 1. prvi podstavak Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II), kako je izmijenjena Direktivom 2013/58/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013., u vezi s člankom 13. točkom 13. te direktive treba tumačiti na način da, kada društvo za osiguranje s poslovnim nastanom na državnom području države članice predlaže osiguranje koje pokriva ugovorne rizike povezane s vrijednošću dionica i opravdanošću kupoprodajne cijene koju je kupac platio pri stjecanju poduzeća, ugovor o osiguranju sklopljen u tom okviru isključivo podliježe neizravnim porezima i parafiskalnim troškovima vezanima uz premije osiguranja u državi članici u kojoj ugovaratelj osiguranja ima poslovni nastan.

⁽¹⁾ SL C 142, 23. 4. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 17. siječnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Köln – Njemačka) – postupak koji je pokrenuo Klaus Manuel Maria Brisch

(Predmet C-102/18) ⁽¹⁾

(„*Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 650/2012 — Članak 65. stavak 2. — Europska potvrda o nasljeđivanju — Zahtjev za potvrdu — Provedbena uredba (EU) br. 1329/2014 — Obveznost ili fakultativnost obrasca uspostavljenog u skladu s člankom 1. stavkom 4. Provedbene uredbe br. 1329/2014*”)

(2019/C 93/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Köln

Stranka glavnog postupka

Tužitelj: Klaus Manuel Maria Brisch

Izreka

Članak 65. stavak 2. Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju i članak 1. stavak 4. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1329/2014 od 9. prosinca 2014. o uspostavi obrazaca iz Uredbe (EU) br. 650/2012 treba tumačiti na način da je za zahtjev za europsku potvrdu o nasljeđivanju u smislu članka 65. stavka 2. Uredbe br. 650/2012 korištenje obrascem IV. iz Priloga 4. Provedbenoj uredbi br. 1329/2014 fakultativno.

⁽¹⁾ SL C 142, 23. 4. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van Cassatie – Belgija) – izvršenje europskog uhidbenog naloga protiv IK

(Predmet C-551/18 PPU) ⁽¹⁾

(„*Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhidbeni nalog i postupci predaje između država članica — Europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora — Sadržaj i oblik — Članak 8. stavak 1. točka (f) — Nenavođenje dodatne kazne — Valjanost — Posljedice — Učinak na pritvor*”)

(2019/C 93/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie

Stranka glavnog postupka

IK

Izreka

Članak 8. stavak 1. točku (f) Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da činjenica da je u europskom uhiđenom nalogu na kojemu se temeljila predaja osobe o kojoj je riječ propušteno navesti dodatnu kaznu upućivanja koja je toj osobi izrečena za isto kazneno djelo, istom sudskom odlukom kojom je izrečena glavna kazna zatvora, ne onemogućava oduzimanje slobode u okviru izvršenja te dodatne kazne, nakon isteka glavne kazne i nakon formalne odluke koju je u tu svrhu donio nacionalni sud nadležan za izvršenje kazne.

(¹) SL C 16, 14. 1. 2019.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. travnja 2018. uputio Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar (Njemačka) – Petra Breyer, Heiko Breyer protiv Sundair GmbH

(Predmet C-292/18)

(2019/C 93/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Petra Breyer, Heiko Breyer

Tuženik: Sundair GmbH

Rješenjem od 6. prosinca 2018., Sud je odlučio:

Članak 3. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, u vezi s njezinim člankom 2. točkom (a), treba tumačiti na način da poduzetnik, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji je zatražio operativnu licenciju koja mu ipak nije dodijeljena do datuma predviđenih za izvođenje namjeravanih letova, ne može biti obuhvaćen tom uredbom tako da predmetni putnici nemaju pravo na odštetu na temelju članka 5. stavka 1. točke (c) i članka 7. stavka 1. te uredbe.

Žalba koju je 7. svibnja 2018. podnio Schniga GmbH protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 23. veljače 2018. u predmetu T-445/16, Schinga GmbH protiv Gemeinschaftliches Sortenamtsamt (CPVO)

(Predmet C-308/18 P)

(2019/C 93/26)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Schniga GmbH (zastupnici: G. Würtenberger, R. Kunze i T. Wittmann, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Gemeinschaftliches Sortenamt (CPVO)

Sud Europske unije (deseto vijeće) rješenjem od 8. studenoga 2018. odbacio je žalbu kao očito neosnovanu i žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. srpnja 2018. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) – Fluctus s.r.o. i dr.

(Predmet C-444/18)

(2019/C 93/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., SD

Tuženo tijelo: Landespolizeidirektion Steiermark

Intervenijent: Finanzpolizei

Rješenjem od 9. siječnja 2019. Sud (sedmo vijeće) odlučio je:

Zahtjev za prethodnu odluku koji je Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) uputio odlukom od 2. srpnja 2018. očito je nedopušten.

Žalba koju je 13. srpnja 2018. podnio CeramTec GmbH protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 3. svibnja 2018. u predmetu T-193/17: CeramTec GmbH protiv EUIPO-a

(Predmet C-463/18 P)

(2019/C 93/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: CeramTec GmbH (zastupnik: A. Renck, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Sud (sedmo vijeće) je rješenjem od 15. siječnja 2019. utvrdio da je žalba nedopuštena.

Žalba koju je 29. kolovoza 2018. podnio Lion's Head Global Partners LLP protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. lipnja 2018. u predmetu T-294/17: Lion's Head Global Partners LLP protiv EUIPO-a

(Predmet C-553/18 P)

(2019/C 93/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Lion's Head Global Partners LLP (zastupnik: R. Nöske, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 15. siječnja 2019. Sud (osmo vijeće) odlučio je da je žalba nedopuštena.

Žalba koju je 29. kolovoza 2018. podnio Lion's Head Global Partners LLP protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. lipnja 2018. u predmetu T-310/17: Lion's Head Global Partners LLP protiv EUIPO-a

(Predmet C-554/18)

(2019/C 93/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Lion's Head Global Partners LLP (zastupnik: R. Nöske, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Sud (osmo vijeće) je rješenjem od 15. siječnja 2019. utvrdio da je žalba nedopuštena.

Žalba koju je 24. rujna 2018. podnijela Republika Cipar protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2018. u predmetu T-825/16: Republika Cipar protiv EUIPO-a

(Predmet C-608/18 P)

(2019/C 93/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Republika Cipar (zastupnici: S. Malynicz QC, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Papouis Dairies Ltd.

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- dopusti žalbu protiv presude Općeg suda u predmetu T-825/16, Republika Cipar/EUIPO i prihvati zahtjev za ukidanje;
- naloži Uredu i intervenijentu snošenje vlastitih i žaliteljevih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Kao prvo, Opći sud pogriješio je kad je smatrao da je žalbeno vijeće zaključke iz ranijih presuda Općeg suda u spojenim predmetima T-292/14 i T-293/14 (ΧΑΛΛΟΥΜΙ i HALLOUMI) i u predmetu T-534/10 (HELLIM) pravilno prenijelo na ovaj predmet. Ti se predmeti nisu odnosili na certifikacijske žigove, nego na drukčije vrste žigova, točnije obične žigove EU-a i zajedničke žigove. Glavna funkcija takvih žigova jest naznaka komercijalnog podrijetla robe (nekoliko trgovaca povezanih članstvom u udruženju u slučaju zajedničkog žiga). Nasuprot tomu, certifikacijski žigovi nemaju glavnu funkciju naznake podrijetla, nego razlikovanja razreda proizvoda, tj. proizvoda koji su certificirani da su u skladu s i da je njihova proizvodnja odobrena na temelju propisa za dopuštenu uporabu certifikacijskog žiga HALLOUMI. Usto, relevantna javnost u tim ranijim presudama Općeg suda bila je različita od relevantne javnosti u ovom predmetu.

Kao drugo, Opći sud pogrešno je smatrao da je ranijem nacionalnom žigu – u ovom slučaju nacionalnom certifikacijskom žigu – u potpunosti nedostajao razlikovni karakter za razlikovanje robe koja je certificirana od one koja to nije; pogrešno smatrao da je žig opisan i generički; pogrešno zanemario nacionalnu zaštitu nacionalnog žiga; i pogrešno doveo u pitanje valjanost tog žiga u postupku povodom prigovora pred EUIPO-om.

Kao treće, Opći sud pogriješio je prilikom usporedbe žigova i ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu. Pogrešno je pristupio tim pitanjima kao da je raniji žig bio žig koji naznačuje podrijetlo, a ne certifikacijski žig. Propustio je dati ranijem žigu bilo kakvu razlikovnost kao certifikacijskog žiga, tj. da razlikuje robu koja je zapravo poštovala standarde certifikacijskog žiga i koju su zapravo proizveli proizvođači kojima je odobrenje dao nositelj certifikacijskog žiga. Također je propustio uzeti u obzir kako se certifikacijski žigovi uobičajeno rabe (tj. bez iznimke zajedno s razlikovnim nazivom, žigom ili logom). Propustio je uzeti u obzir značenje i važnost spornog žiga EU-a, osobito ne razmotrivši je li element „HALLOUMI“ imao neovisni razlikovni karakter u kasnijem žigu kao znak koji upućuje na to da je, protivno činjenicama, roba obuhvaćena spornim žigom EU-a bila certificirana.

Kao četvrto, Opći sud propustio je uzeti u obzir nacionalne odredbe i sudsku praksu u pogledu dosega i učinka nacionalnih certifikacijskih žigova. Uvjeti i pravila iz zakona država članica o certifikacijskim žigovima nisu bili usklađeni direktivama o žigovima 89/104⁽¹⁾ ili 2008/95⁽²⁾, ali Uredba o žigu Europske unije ipak predviđa da takvi nacionalni žigovi mogu biti osnova ranijih prava koja sprečavaju registraciju žigova EU-a. Takva prava trebala bi se razmatrati s obzirom na nacionalnu sudsku praksu i nacionalne odredbe, po analogiji s različitim nacionalnim pravima na temelju članka 8. stavka 4. Uredbe o žigu Europske unije (koja prava također nisu usklađena i znatno se razlikuju među državama članicama s obzirom na svoju narav, doseg ili učinak).

⁽¹⁾ Prva direktiva Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 1989., L 40, str. 1)

⁽²⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2008., L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.)

Žalba koju je 24. rujna 2018. podnijela Republika Cipar protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 13. srpnja 2018. u predmetu T-847/16: Republika Cipar protiv EUIPO-a

(Predmet C-609/18 P)

(2019/C 93/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Republika Cipar (zastupnici: S. Malynicz QC, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (P.O.C. F) Public Ltd.

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— dopusti žalbu protiv presude Općeg suda u predmetu T-847/16, Republika Cipar/EUIPO i prihvati zahtjev za ukidanje;

— naloži Uredu i intervenijentu snošenje vlastitih i žaliteljevih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Kao prvo, Opći sud pogriješio je kad je smatrao da je žalbeno vijeće zaključke iz ranijih presuda Općeg suda u spojenim predmetima T-292/14 i T-293/14 (ΧΑΛΛΟΥΜΙ i HALLOUMI) i u predmetu T-534/10 (HELLIM) pravilno prenijelo na ovaj predmet. Ti se predmeti nisu odnosili na certifikacijske žigove, nego na drukčije vrste žigova, točnije obične žigove EU-a i zajedničke žigove. Glavna funkcija takvih žigova jest naznaka komercijalnog podrijetla robe (nekoliko trgovaca povezanih članstvom u udruženju u slučaju zajedničkog žiga). Nasuprot tomu, certifikacijski žigovi nemaju glavnu funkciju naznake podrijetla, nego razlikovanja razreda proizvoda, tj. proizvoda koji su certificirani da su u skladu s i da je njihova proizvodnja odobrena na temelju propisa za dopuštenu uporabu certifikacijskog žiga HALLOUMI. Usto, relevantna javnost u tim ranijim presudama Općeg suda bila je različita od relevantne javnosti u ovom predmetu.

Kao drugo, Opći sud pogrešno je smatrao da je ranijem nacionalnom žigu – u ovom slučaju nacionalnom certifikacijskom žigu – u potpunosti nedostajao razlikovni karakter za razlikovanje robe koja je certificirana od one koja to nije; pogrešno smatrao da je žig opisan i generički; pogrešno zanemario nacionalnu zaštitu nacionalnog žiga; i pogrešno doveo u pitanje valjanost tog žiga u postupku povodom prigovora pred EUIPO-om.

Kao treće, Opći sud pogriješio je prilikom usporedbe žigova i ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu. Pogrešno je pristupio tim pitanjima kao da je raniji žig bio žig koji naznačuje podrijetlo, a ne certifikacijski žig. Propustio je dati ranijem žigu bilo kakvu razlikovnost kao certifikacijskog žiga, tj. da razlikuje robu koja je zapravo poštovala standarde certifikacijskog žiga i koju su zapravo proizveli proizvođači kojima je odobrenje dao nositelj certifikacijskog žiga. Također je propustio uzeti u obzir kako se certifikacijski žigovi uobičajeno rabe (tj. bez iznimke zajedno s razlikovnim nazivom, žigom ili logom). Propustio je uzeti u obzir značenje i važnost spornog žiga EU-a, osobito ne razmotrivši je li element „HALLOUMI” imao neovisni razlikovni karakter u kasnijem žigu kao znak koji upućuje na to da je, protivno činjenicama, roba obuhvaćena spornim žigom EU-a bila certificirana.

Kao četvrto, Opći sud propustio je uzeti u obzir nacionalne odredbe i sudsku praksu u pogledu dosega i učinka nacionalnih certifikacijskih žigova. Uvjeti i pravila iz zakona država članica o certifikacijskim žigovima nisu bili usklađeni direktivama o žigovima 89/104⁽¹⁾ ili 2008/95⁽²⁾, ali Uredba o žigu Europske unije ipak predviđa da takvi nacionalni žigovi mogu biti osnova ranijih prava koja sprečavaju registraciju žigova EU-a. Takva prava trebala bi se razmatrati s obzirom na nacionalnu sudsku praksu i nacionalne odredbe, po analogiji s različitim nacionalnim pravima na temelju članka 8. stavka 4. Uredbe o žigu Europske unije (koja prava također nisu usklađena i znatno se razlikuju među državama članicama s obzirom na svoju narav, doseg ili učinak).

⁽¹⁾ Prva direktiva Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 1989., L 40, str. 1)

⁽²⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2008., L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.)

Žalba koju je 25. rujna 2018. podnio ClientEarth protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 11. srpnja 2018. u predmetu T-644/16: ClientEarth protiv Komisije

(Predmet C-612/18 P)

(2019/C 93/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: ClientEarth (zastupnici: O. W. Brouwer, odvjetnik, N. Frey, *solicitor*, E. N. M. Raedts, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 11. srpnja 2018. u predmetu T-644/16 (u daljnjem tekstu: pobijana presuda) i vrati predmet Općem sudu na ponovno razmatranje;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: pogreške koje se tiču prava i povrede postupka, počinjene u donošenju pobijane presude, u odnosu na tvrdnju da otkrivanje dokumenata ne može oslabiti Komisijinu pregovaračku poziciju (pobijana presuda, t. 34.-51.), i to:

- proširenjem iznimke na područje koje nije posebno povezano s predviđenim međunarodnim ugovorom;
- primjenom iznimke koja se odnosi na međunarodne odnose, bez zahtijevanja posebnog obrazloženja o tome kako bi otkrivanje moglo konkretno i stvarno ugroziti međunarodne odnose;
- zamjenom obrazloženja pravne analize iz traženih dokumenata; i
- iskrivljavanjem dokaza o stanju pregovora u vrijeme donošenja pobijane odluke.

Drugi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava, počinjena u donošenju pobijane presude, u odnosu na tvrdnju da strateški ciljevi Europske unije ne bi bili ugroženi (pobijana presuda, t. 52.-53.).

Treći žalbeni razlog: povreda postupka i povreda koja se tiče prava u obrazloženju pobijane presude, u dijelu koji se odnosi na tvrdnju da otkrivanje traženih dokumenata promiče, a ne ugrožava javni interes glede međunarodnih odnosa (pobijana presuda, t. 54.-58.).

Četvrti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava i postupovna nepravilnost u obrazloženju pobijane presude, u dijelu koji se odnosi na tvrdnju da je stvarni učinak neotkrivanja dok god su „pregovori u tijeku” zapravo neotkrivanje na neodređeno vrijeme (pobijana presuda, t. 59.-67.).

Peti žalbeni razlog: iskrivljavanje tvrdnji iznesenih pred Općim sudom u dijelu obrazloženja pobijane presude koji se odnosi na Komisijinu tvrdnju da Uredba ne dopušta otkrivanje dokumenata „dok god nije poznato stajalište Suda” (pobijana presuda, t. 68.-69.).

Šesti žalbeni razlog: povreda postupka u obrazloženju pobijane presude, u dijelu koji se odnosi na sedmu tvrdnju da se otkrivanje ne može uvjetovati jednakom obvezom transparentnosti trgovinskih partnera (pobijana presuda, t. 72.-74.).

Sedmi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava, počinjena povredom članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001⁽¹⁾ prilikom procjene djelomičnog pristupa (pobijana presuda, t. 79.-90.).

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. studenoga 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italija) – FW, GY protiv U.T.G. – Prefettura di Lucca

(Predmet C-726/18)

(2019/C 93/34)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: FW, GY

Tuženik: U.T.G. – Prefettura di Lucca

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 20. stavku 4. Direktive ⁽¹⁾ tumačenje članka 23. Zakonodavne uredbe br. 142/2015 na način da i radnje kojima se krše opće pravne norme, a koje se u pravilima prihvatnih centara posebno ne spominju, mogu predstavljati tešku povredu tih pravila ako postoji mogućnost da utječu na skladni zajednički život u prihvatnim ustanovama?

U slučaju potvrdnog odgovora, treba riješiti daljnje pitanje koje se postavlja Sudu u ovom rješenju:

2. Protivi li se članku 20. stavku 4. Direktive tumačenje članka 23. Zakonodavne uredbe br. 142/2015 na način da se osnovom za ukidanje mjera prihvata mogu smatrati i radnje koje je počinio podnositelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu, a koje ne predstavljaju protupravne radnje kažnjive kaznenopravnom sankcijom prema pravu države članice, ako postoji mogućnost da one negativno utječu na skladan zajednički život u ustanovama u kojima su smješteni?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvata podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (SL 2013., L 180, str. 96.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 137.)

Žalba koju je 23. studenoga 2018. podnio VTB Bank PAO, ranije VTB Bank OAO, protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. rujna 2018. u predmetu T-734/14: VTB Bank protiv Vijeća

(Predmet C-729/18 P)

(2019/C 93/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: VTB Bank PAO, ranije VTB Bank OAO (zastupnici: M. Lester QC, J. Dawid, Barristers, C. Claypoole, solicitor, J. Ruiz Calzado, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— dopusti žalbu društva VTB protiv odluke Općeg suda;

- poništi ograničavajuće akte u dijelu u kojem se odnose na društvo VTB;
- članak 1. Odluke Vijeća 2014/512/ZVSP ⁽¹⁾, članak 5. Uredbe 833/2014 ⁽²⁾, članak 1. Odluke Vijeća 2014/659/ZVSP ⁽³⁾ i članak 1. stavak 5. Uredbe 960/2014 ⁽⁴⁾ proglasi nezakonitima odnosno neprimjenjivima;
- naloži Vijeću da snosi troškove žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom društva VTB.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim žalbenim razlogom ističe se da je:

Opći sud pogrešno protumačio članak 5. stavak 1. točku (a) Uredbe zaključivši da se na društvo VTB kao „veliku kreditnu instituciju” ne primjenjuje uvjet da institucija mora imati „izričitu zadaću promicanja konkurentnosti ruskog gospodarstva, njegove diversifikacije i poticanja ulaganja”. Slijedom navedenog, Opći sud je pogriješio zaključivši da Vijeće nije počinilo nikakvu očitu pogrešku u ocjeni time što je utvrdilo da društvo VTB ispunjava uvjete iz članka 5. stavka 1. Uredbe za uvrštenje na popis.

Drugim žalbenim razlogom ističe se da je:

Opći sud pogriješio utvrdivši da su kriteriji na temelju kojih je društvo VTB uvršteno na popis na temelju članka 1. Odluke i članka 5. stavka 1. točke (a) Uredbe primjereni i proporcionalni s obzirom na ciljeve ograničavajućih akata.

Trećim žalbenim razlogom ističe se da je:

Opći sud pogriješio utvrdivši da su ograničavajući akti primijenjeni na društvo VTB proporcionalno uplitanje u temeljna prava društva VTB, zajamčena člancima 16. i 17. Povelje o temeljnim pravima i člankom 1. Protokola 1. uz Europsku konvenciju zazaštitu ljudskih prava, kako u pogledu kriterija određenih na temelju ograničavajućih akata tako i u pogledu odluke o uvrštenju na popis društva VTB, na temelju tih kriterija.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2014/512/ZVSP od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 229, str. 13.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 833/2014 od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 229, str. 1.)

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2014/659/ZVSP od 8. rujna 2014. o izmjeni Odluke 2014/512/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 271, str. 54.)

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 960/2014 od 8. rujna 2014. o izmjeni Uredbe (EU) br. 833/2014 o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 271, str. 3.)

Žalba koju su 23. studenoga 2018. podnijeli PAO Rosneft Oil Company, ranije NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, ranije RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. rujna 2018. u predmetu T-715/14: PAO Rosneft i dr. protiv Vijeća

(Predmet C-732/18 P)

(2019/C 93/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: PAO Rosneft Oil Company, ranije NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, ranije RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO (zastupnik: L. Van den Hende, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine presudu u dijelu u kojem se odnosi na žalbene razloge iz ove žalbe;
- donese konačnu presudu u ovom predmetu ili vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; i
- naloži Vijeću snošenje troškova, uključujući troškove pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se odnosi na sporna nekonvencionalna naftna ograničenja, sporna ograničenja tržišta kapitala i sporna ograničenja zakonskih prava, kako su sadržani u Uredbi Vijeća br. 833/2014 ⁽¹⁾ i/ili Odluci Vijeća 2014/512/ZVSP ⁽²⁾.

Žalitelji se pozivaju na sedam žalbenih razloga:

Prvi žalbeni razlog: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da je Vijeće postupilo u skladu s člankom 296. UFEU-a kada je usvojilo sporna nekonvencionalna naftna ograničenja.

Drugi žalbeni razlog: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da je Vijeće postupilo u skladu s člankom 296. UFEU-a kada je usvojilo sporna ograničenja tržišta kapitala.

Treći žalbeni razlog: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da postoji razumna veza između spornih nekonvencionalnih naftnih ograničenja i cilja za koji je utvrđeno da se njima želi ostvariti.

Četvrti žalbeni razlog: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da sporna nekonvencionalna naftna ograničenja ne krše temeljno pravo vlasništva i slobodu poduzetništva žalitelja.

Peti žalbeni razlog: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da sporna ograničenja zakonskih prava nisu nesrazmjerna i da s druge strane ne krše temeljno pravo vlasništva žalitelja.

Šesti žalbeni razlog: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da su sporna ograničenja tržišta kapitala u skladu s načelom proporcionalnosti i da ne krše temeljno pravo žalitelja na slobodu poduzetništva.

Sedmi žalbeni razlog: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da su sporna nekonvencionalna naftna ograničenja i sporna ograničenja tržišta kapitala opravdana sigurnosnim izuzecima iz Sporazuma o partnerstvu i suradnji između EU-a i Rusije i Općeg sporazuma o carinama i trgovini WTO-a.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 833/2014 od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 229, str. 1. i ispravak SL 2014., L 246, str. 59.)

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2014/512/ZVSP od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 229, str. 13.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2018. uputio Cour administrative (Luksemburg) –
B, C, D protiv Administration des contributions directes**

(Predmet C-749/18)

(2019/C 93/37)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: B, C, D

Tuženik: Administration des contributions directes

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 49. i 54. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi zakonodavstvo države članice koje se odnosi na sustav porezne integracije kojim se, s jedne strane, dopušta konsolidacija poslovnih rezultata društava iste grupe i kojim se priznaje isključivo vertikalna porezna integracija rezidentnog društva majke ili stalne lokalne poslovne jedinice nerezidentnog društva majke s njegovim rezidentnim društvima kćerima te kojim se, s druge strane, ujedno ne dopušta isključivo horizontalna porezna integracija samih društava kćeri nerezidentnog društva majke koje nema stalnu lokalnu poslovnu jedinicu kao i rezidentnog ili nerezidentnog društva majke, ali koje ima stalnu lokalnu poslovnu jedinicu?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članke 49. i 54. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi isto zakonodavstvo države članice koje se odnosi na sustav porezne integracije i, konkretnije, strogo odvajanje sustava vertikalne (između holding društva i njegovih izravnih ili neizravnih društava kćeri) i horizontalne (između dvaju ili više rezidentnih društava kćeri holding društva koje ostaje izvan instituta porezne integracije) integracije koje proizlazi iz tog zakonodavstva i posljedična obveza ukidanja prethodno postojeće vertikalne porezne integracije prije nego što je uopće moguće osnovati horizontalno porezno integriranu grupu, i to u slučaju
 - kada je prethodno bila uspostavljena vertikalna porezna integracija koju čine integrirajuće holding društvo na nacionalnoj razini koje je rezident dotične države članice (i koje je istodobno posredničko društvo kći u odnosu na društvo majku cijele grupe koje je rezident druge države članice) i rezidentna društva kćeri holding društva, zato što se zakonodavstvom dotične države članice dopušta samo vertikalna porezna integracija, kako bi se sustav mogao koristiti neovisno o tome što je društvo majka cijele grupe rezidentno u drugoj državi članici,
 - kada se sestrinskim društvima integrirajućeg holding društva dotične države članice (a time i društava kćeri društva majke cijele grupe rezidentnog u drugoj državi članici) odbije pristup postojećoj poreznoj integraciji na temelju nespojivosti dvaju sustava vertikalne i horizontalne porezne integracije i
 - kad bi uključivanje navedenih sestrinskih društava u područje primjene konsolidacije poslovnih rezultata između društava grupe značilo prestanak prethodno postojeće vertikalne porezne integracije – uz negativne porezne posljedice koje su s time povezane zbog nepoštovanja minimalnog razdoblja postojanja integracije predviđenog nacionalnim zakonodavstvom – i uvođenje nove horizontalne porezne integracije iako integrirajuće rezidentno društvo (na čijoj se razini konsolidiraju poslovni rezultati fiskalno integriranih društava) ostaje isto?
3. U slučaju potvrdnog odgovora i na drugo pitanje, treba li članke 49. i 54. UFEU-a, zajedno s načelom korisnog učinka prava Unije, tumačiti na način da im se protivi isto zakonodavstvo države članice koje se odnosi na sustav porezne integracije i, konkretnije, na primjenu roka na temelju kojeg svaki zahtjev za uključivanje u sustav porezne integracije mora biti podnesen nadležnom tijelu prije kraja prvog poreznog razdoblja za koje se zahtijeva primjena tog sustava i to u slučaju
 - kada, na temelju potvrdnih odgovora na prva dva pitanja, to zakonodavstvo, na način koji nije u skladu sa slobodom poslovnog nastana, isključuje horizontalnu poreznu integraciju samih društava kćeri istog društva majke i izmjenu postojeće vertikalno porezno integrirane grupe dodavanjem sestrinskih društava integrirajućeg društva,

- kada je nacionalna upravna i sudska praksa dotične države članice, prije objave presude Suda Europske unije od 12. lipnja 2014. (spojeni predmeti C-39/13, C-40/13 i C-41/13), navedeno zakonodavstvo smatrala valjanim,
- kada je nekoliko društava, nakon objave presude od 12. lipnja 2014., i ponovno prije kraja 2014., pozivajući se na presudu od 12. lipnja 2014., podnijelo zahtjev da se pridruže postojećoj porezno integriranoj grupi horizontalnom poreznom integracijom s integrirajućim društvom postojeće grupe i
- kada se taj zahtjev ne odnosi samo na porezno razdoblje 2014. koje je u trenutku podnošenja zahtjeva još bilo u tijeku, nego i na porezno razdoblje koje prethodi godini 2013. otkada su uključena društva ispunjavala sve materijalne pretpostavke uključivanja u sustav porezne integracije spojive s pravom Unije?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2018. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) –
A, B protiv C**

(Predmet C-750/18)

(2019/C 93/38)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Podnositelji zahtjeva: A, B

Druga stranka u postupku: C

Prethodno pitanje

Na koji način treba tumačiti Direktivu 93/13/EEZ⁽¹⁾ i osobito načelo kumulativnog učinka koje se tom direktivom utvrđuje, prilikom ocjene zahtjeva li se od potrošača koji propusti ispuniti svoju obvezu nerazmjerno visok iznos naknade (u daljnjem tekstu: odredba o ugovornoj kazni), u smislu točke 1. podtočke (e) Priloga toj direktivi, i to u slučaju u kojem je riječ o odredbama o ugovornoj kazni koje se odnose na različite povrede koje se prema svojoj prirodi ne moraju istodobno počinuti, a u konkretnom slučaju i nisu tako počinjene?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2018. uputio Landesgericht Korneuburg
(Austrija) – Bulgarian Air Charter Limited protiv NE**

(Predmet C-758/18)

(2019/C 93/39)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Bulgarian Air Charter Limited

Druga stranka u žalbenom postupku: NE

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 3. i članak 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se stvarni zračni prijevoznik koji ističe postojanje izvanrednih okolnosti kao uzrok dužeg kašnjenja može pozivati na razlog za izuzeće iz članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004 samo ako može tvrditi i dokazati da se kašnjenje pojedinačnog putnika ne bi moglo izbjeći ni izmjenom rezervacije na zamjenski let?
2. Mora li izmjena rezervacije koja se zahtijeva prema prvom pitanju ispuniti preciznije vremenske i kvalitativne kriterije, osobito one iz članka 5. stavka 1. točke (c) podtočke iii. Uredbe br. 261/2004 ili one iz članka 8. stavka 1. točaka (b) i (c) te uredbe?

⁽¹⁾ SL 2004., L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2018. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH protiv Stadt Köln

(Predmet C-796/18)

(2019/C 93/40)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Predlagatelj: Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH

Protivnik predlagatelja: Stadt Köln

Druga stranka u postupku: Land Berlin

Prethodna pitanja

1. Je li pisano dogovoreni prijenos softvera nositelja javne vlasti na drugog nositelja javne vlasti koji je povezan sa sporazumom o suradnji „ugovor o javnoj nabavi” u smislu članka 2. stavka 1. točke 5. Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ odnosno – u svakom slučaju prije svega, podložno članku 12. stavku 4. točkama (a) do (c) – ugovor u smislu članka 12. stavka 4. Direktive koji je obuhvaćen područjem primjene Direktive, ako preuzimatelj softvera doduše ne mora platiti cijenu ni naknadu troškova, ali sporazum o suradnji koji je povezan s prijenosom softvera predviđa da svaki partner – te stoga i preuzimatelj softvera – drugom partneru besplatno na raspolaganje stavlja mogući (ali ne obvezni) budući vlastiti daljnji razvoj softvera?

Samo u slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Trebaju li u skladu s člankom 12. stavkom 4. točkom (a) Direktive 2014/24/EU predmet suradnje uključenih javnih naručitelja biti same javne usluge koje se pružaju građanima, koje se moraju obavljati zajednički, ili je dovoljno ako se suradnja odnosi na aktivnosti koje na neki način služe obavljanju javnih usluga koje se u jednakoj mjeri, ali ne i nužno obavljaju zajednički?

3. Primjenjuje li se u okviru članka 12. stavka 4. Direktive 2014/24/EU nepisana takozvana zabrana stavljanja u povoljniji položaj i, ako da, s kojim sadržajem?

(¹) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)

Žalba koju je 21. prosinca 2018. podnio Deza, a.s. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 24. listopada 2018. u predmetu T-400/17, Deza protiv Komisije

(Predmet C-813/18 P)

(2019/C 93/41)

Jezik postupka: češki

Stranke

Žalitelj: Deza, a.s. (zastupnik: P. Dejl, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Republika Finska, Kraljevina Švedska, Europska agencija za kemikalije

Zahtjevi

- ukinuti presudu Općeg suda od 24. listopada 2018. u predmetu T-400/17;
- djelomično poništiti Uredbu Komisije (EU) br. 2017/776 (¹) od 4. svibnja 2017. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008., u dijelu u kojem se odnosi na razvrstavanje i označivanje tvari antrakinin;
- naložiti Komisiji snošenje troškova koje je žalitelj imao u ovom žalbenom postupku pred Sudom i prethodno u postupku pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti svoje žalbe žalitelj iznosi četiri žalbena razloga.

1. Opći sud pogrešno je protumačio i primijenio Uredbu br. 1272/2008 (²), posebno sljedeća osnovna načela: (i.) evaluirana i razvrstana tvar mora biti stavljena na tržište EU-a; (ii.) uzročna veza između tvari i kancerogenih učinaka na pokusnim životinjama mora se dokazati dovoljnim dokazima; (iii.) treba pribaviti dovoljno dokaza iz pouzdanih i prihvatljivih znanstvenih studija; i (iv.) pri razvrstavanju tvari mora se uzeti u obzir novo znanstveno i tehničko znanje te znanstveni i tehnički napredak.
2. Opći sud preispitao je razvrstavanje antrakinona, tj. drugim riječima dio Uredbe Komisije, na način koji je u suprotnosti sa zahtjevima za sudsko preispitivanje odluka institucija i tijela EU-a, te je iskrivio činjenice i dokaze.
3. Opći je sud pogrešno protumačio i primijenio načelo pravne sigurnosti.

4. Zbog gore navedenih nedostataka, Opći je sud povrijedio prava i načela žalitelja predviđena u Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i Povelji Europske unije o temeljnim pravima, posebno pravo na pošteno suđenje, pravo na mirno uživanje vlasništva i načelo pravne sigurnosti.

⁽¹⁾ SL 2017., L 116, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa, [i] o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL 2008., L 353, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20., str. 3. i ispravak SL 2016., L 349, str. 1.)

**Žalba koju je 27. prosinca 2018. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (peto vijeće)
od 18. listopada 2018. u predmetu T-640/16: GEA Group AG protiv Komisije**

(Predmet C-823/18 P)

(2019/C 93/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnik: T. Christoforou, P. Rossi, V. Bottka, agenti)

Druga stranka u postupku: Gea Srl

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine žalbom pobijanu presudu;
- GEA-i naloži snošenje svih troškova ovog postupka kao i troškova prvostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija temelji žalbu na sljedeća dva žalbena razloga:

Komisija tvrdi da je Opći sud počinio dvije pogreške koje se tiču prava. Prvo, pogrešno je primijenio načelo jednakog postupanja, zanemario je sudsku praksu o pojmu poduzetnika i solidarnoj odgovornosti te je usto pogriješio u pogledu posljedica smanjenja novčane kazne koja se može pripisati samo bivšoj podružnici poduzetnika koji je izvršio povredu. Komisija posebno smatra da je Opći sud u žalbom pobijanoj presudi odstupio od sudske prakse Suda prema kojoj pojam solidarne odgovornosti za dio novčane kazne koji je zajednički svim pravnim osobama na koje se odnosi odluka, predstavlja izraz pojma poduzetnika u smislu članka 101. UFEU-a (vidjeti presudu C-231/11 P, Siemens Österreich, t. 57.). Stoga su pravne osobe koje u vrijeme počinjenja povrede pripadaju istom poduzetniku, po definiciji solidarno odgovorne za novčanu kaznu koja odgovara sudjelovanju poduzetnika u povredi (do maksimalnog iznosa za koji svaka pravna osoba pojedinačno odgovara). Logika presude temelji se na analognoj primjeni teorije o unutarnjoj podjeli solidarne odgovornosti, koja je također imala za cilj isključiti sudužnike iz odgovornosti za dijelove solidarno izrečene novčane kazne. Međutim, Sud je tu teoriju odbacio u predmetu C-231/11 P, Siemens Österreich, i spojenim predmetima C-247/11 P i C-253/11 P, Areva. Osim toga, presuda zanemaruje sudsku praksu prema kojoj matično društvo ne može iskoristiti 10-postotno donje ograničenje svoje bivše podružnice (C-50/12 P, Kendrion, t. 58., 68. i 70.). Dakle, u donošenju presude počinjene su pravne pogreške u pogledu tumačenja i primjene ustaljene sudske prakse Suda, njome se stvara pravna nesigurnost i utječe na diskrecijsko pravo koje Komisija ima kod određivanja novčanih kazni poduzetnicima zbog kršenja članka 101. UFEU-a.

Drugo, Komisija smatra da je Opći sud pogriješio kada je utvrdio da rok za plaćanje novčane kazne određene svim pravnim osobama u okviru poduzetnika koje su solidarno odgovorne (uključujući matično društvo GEA), počinje iznova teći od priopćavanja odluke o izmjeni kojom se novčana kazna smanjuje za samo jednu od tih pravnih osoba (ACW, bivšu podružnicu društva GEA). To je pogreška koja se tiče prava jer je Komisija ovlaštena odlukom o izmjeni smanjiti novčanu kaznu izrečenu samo jednoj pravnoj osobi koja je solidarno odgovorna, ako postoji materijalna pogreška koja utječe samo na tu pravnu osobu, bez potrebe za izmjenom novčanih kazni koje su u drugim dijelovima odluke izrečene preostalim pravnim osobama. Isto tako, Komisija ima pravo (ali nije obvezna) u tim okolnostima odrediti novi rok za jednu ili više pravnih osoba, pri čemu taj rok može isticati prije priopćavanja posljednje odluke o izmjeni. Razlog tomu je što izmjena novčane kazne ne znači da je ona zamijenjena. Slično tome, kad Sud smanji kaznu izrečenu pravnoj osobi, to ne dovodi do toga da se određuje nova novčana kazna s novim rokom (predmet C-523/15 P, WDI, t. 29. do 48. i 63. do 68. te predmet T-275/94, Groupement des cartes bancaires, t. 60. i 65.). Ako se presuda Općeg suda održi na snazi, pogreške na kojima se temelji presuda mogu utjecati na odvrćajući učinak Komisijinih novčanih kazni jer bi to značilo da bi izmjena novčane kazne izrečene jednom od njezinih adresata dovela do gubitka kamata na dio novčane kazne koji je zadržan za cijelog poduzetnika.

Konačno, u pogledu oba aspekta obuhvaćena žalbenim razlozima, presuda je nejasna i nedovoljno obrazložena.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2018. uputio Helsingin hovioikeus (Finska) – A i dr.
protiv Finnair Oyi**

(Predmet C-832/18)

(2019/C 93/43)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Helsingin hovioikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: A i dr.

Tuženik: Finnair Oyi

Prethodna pitanja

1. Treba li Uredbu br. 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da putnik ima pravo na novu odštetu u smislu članka 7. stavka 1., ako je zbog otkazanog leta dobio odštetu, a stvarni zračni prijevoznik preusmjerenog leta i otkazanog leta je isti te je i preusmjereni let koji je uslijedio nakon otkazanog leta kasnio u odnosu na planirano vrijeme dolaska u mjeri koja daje pravo na odštetu?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li se stvarni zračni prijevoznik pozivati na izvanredne okolnosti u smislu članka 5. stavka 3., ako se prema Tehničkom *follow-upu* proizvođača zrakoplova koji se odnosi na zrakoplove koji su već u uporabi, s dijelom kojim se bavi predmetni dokument stvarno postupa kao s „On Condition” dijelom, to jest kao s dijelom koji se upotrebljava sve dok se ne pokvari, te se stvarni zračni prijevoznik na zamjenu predmetnog dijela pripremio tako da uvijek ima spreman zamjenski dio?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2019. uputio Riigikohus (Estonija) – A. P. protiv Riigiprokuratuur

(Predmet C-2/19)

(2019/C 93/44)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: A. P.

Druga stranka u postupku: Riigiprokuratuur

Prethodno pitanje

Je li priznavanje presude države članice i nadzor njezina izvršenja spojivo s Okvirnom odlukom Vijeća 2008/947/PUP⁽¹⁾ od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na presude i probacijske odluke s ciljem nadzora probacijskih mjera i alternativnih sankcija i u slučaju kada se tom presudom kazna zatvora osuđeniku izriče kao uvjetna osuda bez dodatnih obveza tako da je njegova jedina obveza da tijekom probacijskog razdoblja ne počini novo kazneno djelo s namjerom (riječ je o uvjetnoj osudi u smislu članka 73. estonskog Kaznenog zakonika)?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na presude i probacijske odluke s ciljem nadzora probacijskih mjera i alternativnih sankcija (SL 2008., L 337, str. 102.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 148.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2019. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Overgaz Mrezhi AD, neprofitna udruga Bulgarska Gazova Asotsiatsia protiv Komisija za energijno i vodno regulirane

(Predmet C-5/19)

(2019/C 93/45)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Overgaz Mrezhi AD, neprofitna udruga Bulgarska Gazova Asotsiatsia

Tuženik: Komisija za energijno i vodno regulirane (KEVR)

Prethodna pitanja

1. Je li prema člancima 36. i 38. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članku 3. Direktive 2009/73/EZ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ dopuštena nacionalna mjera kao što je ona iz glavnog postupka, koja je predviđena člankom 35. Zakona za energetikata (Zakon o energiji) i dalje razrađena u članku 11. Naredbe br. 2 za regulirane na cenite na prirodna gaz (Uredba br. 2 o regulaciji cijena prirodnog plina) Daržavnate Komisije za energijno i vodno regulirane (Državno regulatorno povjerenstvo za energiju i vodu, u daljnjem tekstu: KEVR) od 19. ožujka 2013., prema kojoj cjelokupno financijsko opterećenje povezano s obvezama pružanja javne usluge energetske poduzeća snose njihovi kupci s obzirom na to da:

- a) se gospodarsko opterećenje koje proizlazi iz obveza pružanja javne usluge ne odnosi na sva energetska poduzeća;
- b) troškove obveza pružanja javne usluge uglavnom snose krajnji kupci, koji ih ne mogu osporavati iako kupuju prirodni plin od krajnjih dobavljača po cijenama koje se slobodno formiraju;
- c) ne postoji razlikovanje s obzirom na gospodarsko opterećenje koje proizlazi iz ispunjavanja obveza pružanja javne usluge, a koje snose različite vrste kupaca;
- d) ne postoji vremensko ograničenje primjene te mjere;
- e) se vrijednost obveza pružanja javne usluge izračunava na temelju metode prijave troškova prema modelu predviđanja?
2. Je li prema članku 3. Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ, uzimajući u obzir njezine uvodne izjave 44., 47., 48. i 49., dopušteno nacionalno pravilo kao što je ono iz članka 5. prijelaznih i završnih odredbi Zakona za normativnite aktove (Zakon o normativnim aktima), kojim se KEVR oslobađa obveza iz članaka 26. do 28. Zakona o normativnim aktima te osobito obveza u vezi s izradom nacрта podzakonskog akta u pogledu poštovanja načela nužnosti, osnovanosti, predvidljivosti, transparentnosti, koherentnosti, supsidijarnosti, razmjernosti i stabilnosti, provođenja javnog savjetovanja s građanima i pravnim osobama, prethodnog objavljivanja nacрта s obrazloženjem te obrazlaganja, uključujući ono o usklađenosti s pravom Unije?

(¹) SL 2009, L 211, str. 94. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 39.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. siječnja 2019. uputio Spetsializiran nakazatelen sad
(Bugarska) – kazneni postupak protiv RH**

(Predmet C-8/19)

(2019/C 93/46)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranka glavnog postupka

RH

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s člankom 267. UFEU-a i člankom 47. stavkom 2. Povelje o temeljnim pravima da se nacionalna odredba poput članka 487. stavka 2. Nakazatelno-protsesualen kodeksa (bugarski Zakonik o kaznenom postupku) tumači na način da sud koji je uputio zahtjev, iako je uputio zahtjev za prethodnu odluku o zakonitosti istražnog zatvora u kaznenom postupku, mora izravno odlučiti o toj zakonitosti umjesto da čeka odgovor Suda?

U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

- 2.1. Mora li nacionalni sud svoje nacionalno pravo na temelju posljednje rečenice uvodne izjave 16. Direktive 2016/343 (¹) tumačiti na način da bi on prije nego što odredi produljenje istražnog zatvora „prvo [morao] provjeriti postoje li dostatni elementi inkriminirajućih dokaza [...] kojima bi se opravdala dotična odluka“?

- 2.2. Ako obrana obrazloženo i ozbiljno osporava da „postoje [...]dostatni elementi inkriminirajućih dokaza“, mora li nacionalni sud to razmotriti zbog zahtjeva jamstva djelotvornog pravnog lijeka propisanog člankom 47. Povelje u okviru sudskog nadzora produljenja istražnog zatvora?
- 2.3. Povređuje li se članak 4. u vezi s člankom 3. Direktive u skladu s tumačenjem iz presude Milev (C-310/18) ako nacionalni sud produljenje istražnog zatvora obrazloži u skladu sa sudskom praksom ESLJP-a, kao prvo, o članku 5. stavku 1. točki (c) EKLJP-a, na način da utvrdi postojanje dokaza koji podupiru optužbu i koji prema svojoj prirodi „neutralnog i objektivnog promatrača mogu uvjeriti da je dotična osoba vjerojatno počinila predmetno kazneno djelo“ i, kao drugo, o članku 5. stavku 4. EKLJP-a, na način da se djelotvorno i stvarno izjasni o prigovorima obrane u vezi sa zakonitošću istražnog zatvora?

(¹) Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL 2016., L 65, str. 1.)

Žalba koju je 24. siječnja 2019. podnio Mouvement pour une Europe des nations et des libertés protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 27. studenoga 2018. u predmetu T-829/16, Mouvement pour une Europe des nations et des libertés protiv Parlamenta

(Predmet C-60/19 P)

(2019/C 93/47)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (zastupnik: A. Varaut, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Zahtjevi

- ukinuti pobijanu presudu;
- poništiti odluku Europskog parlamenta od 12. rujna 2016. kojom se određeni troškovi proglašavaju neprihvatljivima za potrebe bespovratnih sredstava u financijskoj godini 2015.;
- naložiti Parlamentu snošenje troškova;
- utvrditi iznos koji će se dosuditi žalitelju za naknadu troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (MENL) je izdao plakat u vezi s migrantskom krizom i Schengenskim sporazumom na kojem je bio njegov logo i, puno manje vidljiv, logo Front Nationala i Vlaams Belanga.

Parlament je odbio trošak tog oglasa smatrajući ga neopravdanom prednošću za nacionalnu političku stranku.

Pobijanom presudom, Opći sud je odbio MENL-ovu tužbu kojom se zahtijevalo poništenje te odluke.

MENL zahtijeva ukidanje pobijane presude zbog slijedećih pogrešaka koje se tiču prava:

- činjenično stanje je iskrivljeno jer je Opći sud, nakon što je utvrdio da Predsjedništvo Parlamenta nije imalo saznanja o razlozima koje je u obranu naveo MENL, ipak smatrao da se on mogao braniti jer su njegovi razlozi bili proslijeđeni asistentu jednog od članova Predsjedništva;
- članak 41. Povelje, članak 16. Europskog kodeksa dobrog administrativnog postupanja i članak 8. odluke Predsjedništva Parlamenta od 29. ožujka 2004. o utvrđivanju pravila za provedbu Uredbe (EZ) br. 2004/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o propisima kojima se uređuju političke stranke na europskoj razini i pravilima o njihovom financiranju ⁽¹⁾ su povrijeđeni jer je Opći sud smatrao da se odlučivanje službi Parlamenta moglo nadomjestiti odlukom Predsjedništva Parlamenta;
- Opći sud je pogrešno odbio prigovor nezakonnosti članka 7. Uredbe br. 2004/2003 podnesen na temelju članka 277. UFEU-a, smatrajući da je sadržaj zabrane neizravnog financiranja neodređeni pravni pojam, istovremeno priznajući da ga je upotrijebio;
- Opći sud je povrijedio članak 7. Uredbe br. 2004/2003 smatrajući da prisutnost loga političke stranke, neovisno o njegovoj veličini, na plakatu europske političke stranke po naravi predstavlja nedozvoljeno neposredno financiranje te stranke.

⁽¹⁾ SL 2003., L 297, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 149.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Hamas protiv Vijeća

(Predmet T-400/10 RENV) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma — Zamrzavanje financijskih sredstava — Mogućnost da se tijelo treće zemlje smatra nadležnim tijelom u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Prava obrane — Pravo vlasništva”)

(2019/C 93/48)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Hamas (Doha, Katar) (zastupnik: L. Glock, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen, M. Bishop i A. Sikora-Kalèda, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i F. Fize, agenti); i Europska komisija (zastupnici: u početku F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis i R. Tricot, a zatim F. Castillo de la Torre, L. Baumgart i C. Zadra, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, kao prvo, Obavijesti Vijeća upućene osobama, skupinama i subjektima koji se nalaze na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma (SL 2010., C 188, str. 13.), Odluke Vijeća 2010/386/ZVSP od 12. srpnja 2010. kojom se ažurira popis osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma (SL 2010., L 178, str. 28.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 610/2010 od 12. srpnja 2010. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) br. 1285/2009 (SL 2010., L 178, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja; kao drugo, Odluke Vijeća 2011/70/ZVSP od 31. siječnja 2011. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma (SL 2011., L 28, str. 57.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 83/2011 od 31. siječnja 2011. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 610/2010 (SL 2011., L 28, str. 14.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja; kao treće, Odluke Vijeća 2011/430/ZVSP od 18. srpnja 2011. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma (SL 2011., L 188, str. 47.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 687/2011 od 18. srpnja 2011. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i stavljanju izvan snage provedbenih uredaba br. 610/2010 i br. 83/2011 (SL 2011., L 188, str. 2), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja; kao četvrto, Odluke Vijeća 2011/872/ZVSP od 22. prosinca 2011. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i stavljanju izvan snage Odluke 2011/430 (SL 2011., L 343, str. 54.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1375/2011 od 22. prosinca 2011. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 687/2011 (SL 2011., L 343, str. 10.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja; kao peto, Odluke Vijeća 2012/333/ZVSP od 25. lipnja 2012. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se

primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i stavljanju izvan snage Odluke 2011/872 (SL 2012., L 165, str. 72.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 542/2012 od 25. lipnja 2012. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 1375/2011 (SL 2012., L 165, str. 12.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja; kao šesto, Odluke Vijeća 2012/765/ZVSP od 10. prosinca 2012. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i stavljanju izvan snage Odluke 2012/333 (SL 2012., L 337, str. 50.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1169/2012 od 10. prosinca 2012. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 542/2012 (SL 2012., L 337, str. 2.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja; kao sedmo, Odluke Vijeća 2013/395/ZVSP od 25. srpnja 2013. o ažuriranju i izmjeni popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i stavljanju izvan snage Odluke 2012/765 (SL 2013., L 201, str. 57.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 714/2013 od 25. srpnja 2013. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 1169/2012 (SL 2013., L 201, str. 10.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja; kao osmo, Odluke Vijeća 2014/72/ZVSP od 10. veljače 2014. o ažuriranju i izmjeni popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2013/395 (SL 2014., L 40, str. 56.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 125/2014 od 10. veljače 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 714/2013 (SL 2014., L 40, str. 9.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja; kao deveto, Odluke Vijeća 2014/483/ZVSP od 22. srpnja 2014. o ažuriranju i izmjeni popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2014/72 (SL 2014., L 217, str. 35.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 790/2014 od 22. srpnja 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 125/2014 (SL 2014., L 217, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja; kao deseto, Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/1426 od 4. kolovoza 2017. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2017/154 (SL 2017., L 204, str. 95.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/1420 od 4. kolovoza 2017. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma, i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2017/150 (SL 2017., L 204, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Hamas će snositi vlastite troškove i troškove Vijeća Europske unije.*
3. *Francuska Republika i Europska komisija snosit će vlastite troškove.*

(¹) SL C 317, 20. 11. 2010.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – East West Consulting protiv Komisije**(Predmet T-298/16) ⁽¹⁾**

(„Izvanugovorna odgovornost — Instrument pretpristupne pomoći — Treća država — Nacionalna javna nabava — Decentralizirano upravljanje — Odluka 2008/969/EZ, Euratom — Sustav ranog upozoravanja (SRU) — Aktiviranje upozorenja u SRU-u — Zaštita financijskih interesa Unije — Komisijino odbijanje ex ante odobrenja — Nedodjela ugovora — Nadležnost Općeg suda — Dopuštenost dokaza — Nepostojanje pravne osnove upozorenja — Prava obrane — Pretpostavka nedužnosti — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima — Uzročna veza — Imovinska i neimovinska šteta — Gubitak ugovora — Gubitak prilike za dobivanje drugih ugovora”)

(2019/C 93/49)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgija) (zastupnici: u početku L. Levi i A. Tymen, a zatim L. Levi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Dintilhac i J. Estrada de Solà, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog upozorenja glede njega u sustavu ranog upozoravanja (SRU) i naknadnog odbijanja, na temelju tog upozorenja, da se s njim sklopi ugovor o nabavi, koji je bio dodijeljen konzorciju koji je vodio, a koji je trebala financirati Europska unija u okviru Instrumenta pretpristupne pomoći (IPA).

Izreka

1. Nalaže se Europskoj komisiji da društvu East West Consulting SPRL plati iznos od 20 000 eura.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 270, 25. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv ERCEA-e**(Predmet T-348/16 OP) ⁽¹⁾**

(„Arbitražna klauzula — Sedmi okvirni program za istraživanje i tehnološki razvoj te za demonstracijske aktivnosti — Projekt Minatran — Prihvatljivi troškovi — Naknada — Presuda zbog ogluhe — Prigovor”)

(2019/C 93/50)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj u glavnom postupku: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Solun, Grčka) (zastupnici: V. Christianos i S. Paliou, odvjetnici)

Tuženik u glavnom postupku: Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (zastupnici: M. Pesquera Alonso i F. Sgritta, agenti, uz asistenciju E. Kourakisa i P. Dikaioua, odvjetnika)

Predmet

Prigovor koji je ERCEA podnijela protiv presude od 6. travnja 2017., Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16, neobjavljene, EU:T:2017:268).

Izreka

1. Poništavaju se točke 1., 2. i 3. izreke presude od 6. travnja 2017., Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16).
2. Potraživanje iz opomene dužniku Izvršne agencije Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) br. 3241606289 od 26. svibnja 2016., kojom se od Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis traži da vrati dio iznosa od 245 525,43 eura subvencije koju je dobio za projekt Minatran neosnovano je u visini od 233 611,75 eura i potonji iznos odgovara prihvatljivim troškovima.
3. Tužba koju je podnio Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis i prigovor koji je podnijela ERCEA odbijaju se u preostalom dijelu.
4. ERCEA-i se nalaže snošenje vlastitih troškova i troškova Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis koji su nastali u predmetima T-348/16 i T-348/16 OP.
5. ERCEA-i se nalaže snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis nastalih u predmetu T-348/16 OP-R.

(¹) SL C 296, 16. 8. 2016

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Bena Properties protiv Vijeća

(Predmet T-412/16) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje
financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja —
Očita pogreška u ocjeni — Pravo na čast i ugled — Pravo vlasništva — Pretpostavka nedužnosti —
Proporcionalnost”)

(2019/C 93/51)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Bena Properties Co. SA (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europska unije (zastupnici: u početku S. Kyriakopoulou, G. Étienne i A. Vitro, zatim S. Kyriakopoulou i A. Vitro te naposljetku S. Kyriakopoulou, A. Vitro i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.), kao i njezinih naknadnih provedbenih akata, Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/917 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 139, str. 62.), i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2018., L 131, str. 16.), u dijelu u kojem se odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Bena Properties Co. SA* nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Vijeća Europske unije.

(¹) SL C 364, 3. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Cham protiv Vijeća

(Predmet T-413/16) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na čast i ugled — Pravo vlasništva — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost”)

(2019/C 93/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Cham Holding (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Kyriakopoulou, G. Étienne i A. Vitro, zatim S. Kyriakopoulou i A. Vitro te naposljetku S. Kyriakopoulou, A. Vitro i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.), kao i njezinih kasnijih provedbenih akata, Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/917 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 139, str. 62.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2018., L 131, str. 16.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Cham Holding snosit će vlastite troškove kao i troškove Vijeća Europske unije.

(¹) SL C 364, 3. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – GQ i dr. protiv Komisije(Predmet T-525/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Reforma Pravilnika o osoblju — Uredba (EU, Euratom) br. 1023/2013 — Vrste radnih mjesta — Prijelazna pravila o raspoređivanju na određenu vrstu radnog mjesta — Članak 31. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju — Asistenti u prijelaznom razdoblju — Promaknuće u skladu s člankom 45. Pravilnika o osoblju, koje se odobrava u karijernom toku koji odgovara radnom mjestu na kojem je osoba zaposlena — Pristup radnom mjestu „viši asistent” (AST 10) isključivo na temelju postupka iz članka 4. i članka 29. stavka 1. Pravilnika o osoblju — Jednako postupanje — Gubitak prava na promaknuće u razred AST 10 — Legitimna očekivanja”)

(2019/C 93/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: GQ i 7 drugih tužitelja čija su imena navedena u prilogu presudi (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku J. Currall i G. Gattinara, zatim G. Gattinara i C. Berardis-Kayser te naposljetku G. Gattinara i G. Berscheid, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europski parlament (zastupnici: u početku M. Dean i N. Chemaï, a zatim J. Steele, L. Deneys i J. Van Pottelberge, agenti); i Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku M. Bauer i E. Rebasti, a zatim M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Komisijinih odluka kojima je tijelo za imenovanje te institucije rasporedio tužitelje na radno mjesto „asistent u prijelaznom razdoblju”, zbog čega su s učinkom od 1. siječnja 2014. izgubili pravo na promaknuće u viši razred, a koje su potvrđene odlukom navedenog tijela od 3. srpnja 2014. kojom su odbijene žalbe tužitelja podnesene između 11. i 28. ožujka 2014.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *GQ-u i drugim dužnosnicima Europske komisije čija su imena navedena u prilogu nalaže se snošenje troškova.*
3. *Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015. (Predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-111/14 i prenesen Općem sudu Europske unije 1.9.2016.).

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – FZ i dr. protiv Komisije**(Predmet T-526/16) ⁽¹⁾**

(„Javna služba — Dužnosnici — Izmjena Pravilnika o osoblju — Uredba (EU, Euratom) br. 1023/2013 — Vrste radnih mjesta — Prijelazna pravila o raspoređivanju na određenu vrstu radnog mjesta — Članak 30. Priloga XIII. Pravilniku — Administratori u prijelaznom razdoblju (AD 13) — Administratori (AD 12) — Promaknuće na temelju članka 45. Pravilnika o osoblju koje se dopušta samo u okviru karijernih tokova koji odgovaraju vrsti radnog mjesta koje je popunjeno — Pristup radnom mjestu „načelnik odjela ili jednakovrijedno mjesto” ili „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” isključivo primjenom postupka iz članka 4. i članka 29. stavka 1. Pravilnika — Jednako postupanje — Gubitak prava na promaknuće u viši razred — Legitimna očekivanja”)

(2019/C 93/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: FZ i 9 drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu presudi (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku J. Currall i G. Gattinara, zatim G. Gattinara i C. Berardis-Kayser te naposljetku G. Berscheid, G. Gattinara i L. Radu Bouyon, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europski parlament (zastupnici: u početku N. Chemai i M. Dean, a zatim L. Deneys, J. Steele i J. Van Pottelberge, agenti); i Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku M. Bauer i E. Rebasti, a zatim M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluka Komisije kojima je tijelo za imenovanje u toj instituciji razvrstalo tužitelje na radna mjesta „administrator u prijelaznom razdoblju” ili „administrator” što je imalo za posljedicu, s učinkom od 1. siječnja 2014., gubitak prava na promaknuće u viši razred, kako su bile potvrđene odlukama navedenog tijela od 3. srpnja, 17. srpnja i 6. kolovoza 2014.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. FZ i drugim dužnosnicima Europske komisije čija se imena nalaze u prilogu nalaže se snošenje troškova.
3. Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 7 od 12.1.2015 (Predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-113/14 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.).

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – FZ i dr. protiv Komisije**(Predmet T-540/16) ⁽¹⁾**

(„Javna služba — Dužnosnici — Reforma Pravilnika — Uredba (EU, Euratom) br. 1023/2013 — Vrste radnih mjesta — Prijelazna pravila o razvrstavanju u vrste radnih mjesta — Članak 30. priloga XIII. Pravilniku — Administratori u prijelaznom razdoblju (AD 13) — Administratori (AD 12) — Promaknuće na temelju članka 45. Pravilnika dopušteno samo u okviru karijernih tokova koji odgovaraju vrsti radnog mjesta na kojem je zaposlen — Pristup vrsti radnog mjesta „načelnik odjela ili jednakovrijedno mjesto” ili „savjetnik ili jednakovrijedno mjesto” isključivo sukladno postupku iz članka 4. i članka 29. stavka 1. Pravilnika — Pojam akta koji negativno utječe — Potvrđujući akt — Litispendencija — Poštovanje zahtjeva u vezi s pretsudskim postupkom — Dopuštenost”)

(2019/C 93/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: FZ i osam drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu presudi (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku J. Currall i G. Gattinara, zatim G. Gattinara i C. Berardis-Kayser te naposljetku G. Gattinara i L. Radu Bouyon, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europski parlament (zastupnici: u početku N. Chemaï i M. Dean, zatim L. Deneys, J. Steele i J. Van Pottelberge, agenti); i Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku M. Bauer i M. Veiga, zatim M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev temeljem članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje Komisijinih odluka kojima je tijelo za imenovanje te institucije tužitelje razvrstalo u vrste radnih mjesta „administratora u prijelaznom razdoblju” ili „administratora”, što je s učinkom od 1. siječnja 2014. imalo za posljedicu gubitak njihovih uvjeta za promaknuće u viši razred.

Izreka

1. U dijelu u kojem su je podnijeli FZ i osam dužnosnika Europske komisije, izuzev GL-a, čija se imena nalaze u prilogu, tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. U dijelu u kojem ju je podnio GL, tužba se odbacuje kao nedopuštena i odbija kao u svakom slučaju neosnovana.
3. Komisija će snositi vlastite troškove i nalaže joj se snošenje polovine troškova dužnosnika čija se imena nalaze u prilogu.
4. FZ i drugi dužnosnici čija se imena nalaze u prilogu snosit će polovinu vlastitih troškova.
5. Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 96, 23. 3. 2015. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-18/15 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.).

Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Kakol protiv Komisije(Predmet T-641/16 RENV i T-137/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Postupak zapošljavanja — Obavijest o natječaju — Otvoreni natječaj — Uskraćivanje kandidatu pristupa testiranju organiziranom u centru za procjenu — Nepriznavanje naslova ili diploma — Pristup ranijem natječaju — Uvjeti sličnih natječaja — Pravilo o podudarnosti između tužbe i žalbe — Pravomoćnost — Nepoštovanje prethodnog upravnog postupka — Akt kojim se nanosi šteta u smislu članka 91. Pravilnika — Nadležnost autora akta — Zahtjev za naknadu štete”)

(2019/C 93/56)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Danuta Kakol (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: R. Duta, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara i L. Radu Bouyon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja odluka od 14. veljače 2014., dostavljenih 2. svibnja 2016. i 25. studenoga 2016., o uskraćivanju pristupa tužitelju testiranju u centru za procjenu u okviru natječaja AD/177/10 koji je organizirao Europski ured za odabir osoblja (EPSO), zato što nije ispunjavao posebne uvjete u pogledu naslova i diploma zahtijevanih u obavijesti o natječaju, ili o odbijanju njegove žalbe protiv tog odbijanja pristupa, i, s druge strane, nalaganja Komisiji da mu isplati iznos od 5 000 eura na ime naknade neimovinske štete koju je navodno pretrpio zbog uvredljivog načina na koji se odnosilo prema njegovoj prijavi za natječaj.

Izreka

1. Predmeti T-641/16 RENV i T-137/17 spajaju se u svrhu donošenja presude.
2. U predmetu T-641/16 RENV postupak po zahtjevu za poništenje se obustavlja, te se u preostalom dijelu tužba odbija.
3. U predmetu T-137/17, tužba se odbija.
4. Svaka će stranka snositi vlastite troškove koji se odnose na predmete T-641/16 RENV i T-137/17, kao i na predmete F-48/14 i T-152/15 P.

⁽¹⁾ SL C 52, 22.2.2014. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-1/14 i 1.9.2016. prenesen Općem sudu Europske unije).

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – FV protiv Vijeća**(Predmet T-750/16) ⁽¹⁾****(„Javna služba — Dužnosnici — Članak 42.c Pravilnika o osoblju — Dopust u interesu službe — Jednako postupanje — Zabrana diskriminacije na temelju dobi — Očita pogreška u ocjeni — Odgovornost”)**

(2019/C 93/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: FV (zastupnici: u početku L. Levi i A. Tymen, a zatim L. Levi, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europski parlament (zastupnici: A. Troupiotis i J. A. Steele, agenti) i Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid i D. Martin, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Vijeća od 8. prosinca 2015. o slanju tužiteljice na dopust u interesu službe na temelju članka 42.c Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i, prema potrebi, odluke od 19. srpnja 2016. kojom se odbija tužiteljčina žalba i, s druge strane, naknade štete koju je tužiteljica navodno pretrpjela.

Izreka

1. Odluka od 8. prosinca 2015. kojom je FV poslana na dopust u interesu službe se poništava.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove kao i troškove FV-a.
4. Europski parlament i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 6, 9. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 15. siječnja 2019. – HJ protiv EMA-e**(Predmet T-881/16) ⁽¹⁾****(„Javna služba — Privremeno osoblje — Djelomična nedopuštenost — Zahtjev za izdavanje naloga — Pristup dužnosnika njihovom osobnom dosjeu — Članci 26. i 26.a Statuta — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Osobni dosje koji je učinjen dostupnim svim članovima osoblja EMA-e — Zaštita fizičkih osoba u pogledu obrade osobnih podataka od strane institucija i tijela Unije — Odgovornost — Neimovinska šteta”)**

(2019/C 93/58)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HJ (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za lijekove (zastupnici: I. Ratescu i F. Cooney, agenti, uz asistenciju S. Orlandija i T. Martina, odvjetnika)

Predmet

Tužba na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, naknade neimovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio nakon otkrivanja njegova osobnog dosjea svim članovima osoblja EMA-e, i, s druge strane, uklanjanja dvaju dokumenata iz tog dosjea.

Izreka

1. Nalaže se Europskoj agenciji za lijekove (EMA) da HJ-u plati jedan simbolični euro na ime naknade pretrpljene neimovinske štete.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. EMA će snositi vlastite troškove kao i HJ-ove troškove.

(¹) SL C 46, 13. 2. 2017.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – TDH Group protiv EUIPO-a – Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine)

(Predmet T-46/17) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig Pet Cuisine — Raniji figurativni žig Europske unije The Pet CUISINE alimento para mascotas felices Genial — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2019/C 93/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: TDH Group (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: D. Chen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Comercial de Servicios Agrigan, SA (Huesca, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. studenoga 2016. (predmet R 685/2016-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Comercial de Servicios Agrigán i TDH Group.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu TDH Group nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 78, 13. 3. 2017.

**Presuda Općeg suda od 15. siječnja 2019. – Computer Market protiv EUIPO-a
(COMPUTER MARKET)**

(Predmet T-111/17) (¹)

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije COMPUTER MARKET — Apsolutni razlog za obijanje — Zakašnjelo podnošenje žalbe — Nedopuštenost žalbe pred žalbenim vijećem — Članak 60. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 68. Uredbe (EU) 2017/1001) — Pravilo 49. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 23. stavak 1. točka (b) Delegirane uredbe (EU) 2018/625)”)

(2019/C 93/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Computer Market (Sofija, Bugarska) (zastupnik: B. Dimitrova, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. prosinca 2016. (predmet R 1778/2016-2), povodom prijave za registraciju figurativnog znaka COMPUTER MARKET kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Computer Market nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 213, 3. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Torné protiv Komisije

(Predmet T-128/17) (¹)

(„Javna služba — Dužnosnici — Reforma Pravilnika o osoblju iz 2014 — Dopust za osobne potrebe — Istovremeno zapošljavanje u svojstvu člana privremenog osoblja — Prijelazne mjere koje se odnose na određene načine izračuna mirovinskih prava — Zahtjev za donošenje preliminarne odluke — Akt koji negativno utječe — Svrha prijelaznih mjera — Primjena *ratione personae* — Stupanje u službu”)

(2019/C 93/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Isabel Torné (Algés, Portugal) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku G. Berscheid i A.-C. Simon, zatim G. Berscheid i L. Radu Bouyon, te naposljetku G. Berscheid i B. Mongin, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Agencija za suradnju energetske regulatora (zastupnici: u početku S. Manessi, a zatim P. Martinet, agenti, uz asistenciju S. Orlandija i T. Martina, odvjetnika); Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu (zastupnici: H. Caniard i S. Drew, agenti, uz asistenciju S. Orlandija i T. Martina, odvjetnika); Europska agencija za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (zastupnici: M. Chiodi, agent, uz asistenciju D. Waelbroeck i A. Durona, odvjetnika); Europska agencija za pomorsku sigurnost (zastupnici: S. Dunlop, agent, uz asistenciju S. Orlandija i T. Martina, odvjetnika); Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (zastupnici: S. Giordano i J. Overett Somnier, agenti); Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (zastupnici: A. Lorenzet i N. Vasse, agenti, uz asistenciju S. Orlandija i T. Martina, odvjetnika); i Europski potporni ured za azil (zastupnici: u početku W. Stevens, a zatim M. Vitsa, agenti, uz asistenciju A. Durona, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja odluke Komisije o odbijanju tužiteljičina zahtjeva od 16. prosinca 2015. za donošenje preliminarnе odluke kojom se određuje datum njezina stupanja u službu u smislu prijelaznih odredbi Priloga XIII. Pravilniku o osoblju Europske unije o određenim načinima izračuna mirovinskih prava.

Izreka

1. Poništava se odluka Europske komisije od 16. travnja 2016., potvrđena bilješkom Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) od 29. travnja 2016.
2. Komisija će snositi vlastite troškove i troškove Isabel Torné.
3. Agencija za suradnju energetske regulatora (ACER), Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex), Europska agencija za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (eu-LISA), Europska agencija za pomorsku sigurnost (EMSA), Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA), Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) i Europski potporni ured za azil (EASO) snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 10. siječnja 2019. – RY protiv Komisije

(Predmet T-160/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Privremeno osoblje — Članak 2. točka (c) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika — Ugovor na neodređeno vrijeme — Otpuštanje — Prekid odnosa povjerenja — Pravo na saslušanje — Teret dokazivanja”)

(2019/C 93/62)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: RY (zastupnici: u početku J.-N. Louis i N. de Montigny, a zatim J.-N. Louis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid i L. Radu Bouyon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisije od 27. travnja 2016. o otkazu tužiteljevog ugovora na neodređeno vrijeme.

Izreka

1. Poništava se Odluka Europske komisije od 27. travnja 2016. o otkazu ugovora na neodređeno vrijeme RY-a.
2. Komisiji se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 144, 8. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – TP protiv Komisije

(Predmet T-464/17) (¹)

(„Javna služba — Dužnosnici — Primici od rada — Uskrata od plaće — Uzdržavanje koje je odredio nacionalni sud u okviru postupka razvoda — Lojalna suradnja s nacionalnim sudovima — Ograničena nadležnost — Članak 24. Pravilnika — Europski kodeks o dobrom ponašanju zaposlenih u upravi — Pravilo o podudarnosti — Akt koji negativno utječe — Zahtjev za naknadu štete — Poštovanje presudskog postupka”)

(2019/C 93/63)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: TP (zastupnik: W. Limuti, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid i R. Striani, agenti)

Predmet

Zahtjev utemeljen na članku 270. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, poništenje Komisijine odluke o mjesečnoj uskrati od plaće tužitelja na temelju uzdržavanja isplaćenog njegovoj bivšoj supruzi temeljem izvršenja odluke koju je donio talijanski sud, te s druge strane, naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. TP-u se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 309, 18. 9. 2017.

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Haswani protiv Vijeća

(Predmet T-477/17) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Obveza obrazlaganja — Proporcionalnost — Pogreška u ocjeni”)

(2019/C 93/64)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: George Haswani (Yabroud, Sirija) (zastupnik: G. Karouni, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou i A. Sikora-Kalēda, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: L. Baumgart, A. Bouquet i A. Tizzano, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/840 od 27. svibnja 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2016., L 141, str. 30.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/917 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 139, str. 62. i ispravak SL 2017., L 146, str. 159.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/907 od 29. svibnja 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2017., L 139, str. 15. i ispravak SL 2017., L 146, str. 159.), Provedbene odluke Vijeća (ZVSP) 2017/1245 od 10. srpnja 2017. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 178, str. 13.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/1241 od 10. srpnja 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2017., L 178, str. 1.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2018., L 131, str. 16. i ispravak SL 2018., L 167, str. 36.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/774 od 28. svibnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2018., L 131, str. 1. i ispravak SL 2018., L 167, str. 36.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja i, druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio na temelju Odluke 2017/917 i Provedbene uredbe 2017/907.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Georgeu Haswaniju nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Vijeća Europske unije.

(¹) SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Windspiel Manufaktur protiv EUIPO-a (Prikaz položaja zatvarača za boce)

(Predmet T-489/17) (¹)

(„Žig Europske unije — Prijava žiga Europske unije koji prikazuje zatvarač za boce — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2019/C 93/65)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Njemačka) (zastupnik: O. Löffel, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: V. Mensing, M. Fischer i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. lipnja 2017. (predmet R 1374/2016-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju znaka koji prikazuje zatvarač za boce kao žiga Europske unije.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Windspiel Manufaktur GmbH nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 309, 18. 9. 2017.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – UC protiv Parlamenta

(Predmet T-572/17) (¹)

(„Javna služba — Dužnosnici — Promaknuće — Promaknuća za 2015. — Izvješće o ocjeni — Dodjeljivanje bodova za uspješnost — Obveza obrazlaganja — Pravo na saslušanje — Očita pogreška u ocjeni — Odgovornost — Neimovinska šteta”)

(2019/C 93/66)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: UC (zastupnik: A. Tymen, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: J. Steele i J. Van Pottelberge, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja tužiteljeva izvješća o ocjeni za 2015., odluke kojom mu se dodjeljuju 2 boda za uspješnost za istu godinu kao i odluke o odbijanju njegove žalbe i, s druge strane, radi naknade neimovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *UC-u se nalaže snošenje troškova.*

(¹) SL C 369, 30. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Mas Que Vinos Global protiv EUIPO-a – JESA (EL SEÑORITO)

(Predmet T-576/17) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije EL SEÑORITO — Raniji nacionalni verbalni žig SEÑORITA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 93/67)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Mas Que Vinos Global, S.L. (Dosbarrios, Španjolska) (zastupnik: M. J. Sanmartín Sanmartín, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Jose Estevez, SA (JESA) (Jerez de la Frontera, Španjolska) (zastupnik: M. de Justo Bailey, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. lipnja 2017. (predmet R 1775/2016-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava JESA i Mas Que Vinos Global.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Mas Que Vinos Global S. L. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 357, 23. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Turbo-K International protiv EUIPO-a – Turbo-K (TURBO-K)

(Predmet T-671/17) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije TURBO-K — Raniji neregistrirani žigovi TURBO-K — Relativni razlog za odbijanje — Uporaba u trgovačkom prometu znaka čija važnost nije samo lokalnog karaktera — Članak 8. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 4. Uredbe (EU) 2017/1001) — Pravila common law tužbe zbog zavaravajućeg označivanja (action for passing off) — ‘Goodwill’”)

(2019/C 93/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Turbo-K International Ltd (Birmingham, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: A. Norris i A. Muir Wood, barristers)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Turbo-K Ltd (Winchester, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: O. van Haperen, odvjetnik, T. St Quintin, barrister i E. Morris, solicitor)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. srpnja 2017. (predmet R 2135/2016-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Turbo-K i Turbo-K International.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Protutužba se odbacuje kao nedopuštena.

3. Turbo-K International Ltd i Turbo-K Ltd snosit će svaki vlastite troškove i polovicu troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

(¹) SL C 424, 11. 12. 2017.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – UR protiv Komisije

(Predmet T-761/17) (¹)

(„Javna služba — Otvoreni natječaj — Obavijest o natječaju EPSO/AD/322/16 za zapošljavanje administratora na području revizije (AD 5/AD 7) — Uvjet za sudjelovanje — Zahtijevana diploma — Neuvršavanje na popis uspješnih kandidata — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Članak 27. prvi stavak Pravilnika”)

(2019/C 93/69)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: UR (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Mihaylova i B. Mongin, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke povjerenstva za odabir EPSO/AD/322/16 od 11. kolovoza 2017., donesene nakon preispitivanja, da tužitelja ne uvrsti na popis uspješnih kandidata na tom natječaju.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. UR će snositi troškove.

(¹) SL C 32, 29. 1. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Dermatest protiv EUIPO-a (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de)

(Predmet T-801/17) (¹)

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de — Apsolutni razlozi za obijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 93/70)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Njemačka) (zastupnici: J. Bühling i D. Graetsch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Hanf i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. rujna 2017. (predmet R 524/2017-4), povodom prijave za registraciju figurativnog znaka ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 42, 5. 2. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Dermatest protiv EUIPO-a (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED)

(Predmet T-802/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED — Apsolutni razlozi za obijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2019/C 93/71)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Njemačka) (zastupnici: J. Bühling i D. Graetsch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Hanf i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. rujna 2017. (predmet R 525/2017-4), povodom prijave za registraciju figurativnog znaka ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 42, 5. 2. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Dermatest protiv EUIPO-a (ORIGINAL excellent dermatest)

(Predmet T-803/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije ORIGINAL excellent dermatest — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c), te stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c), te stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 93/72)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Njemačka) (zastupnici: J. Bühling i D. Graetsch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Hanf i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. rujna 2017. (predmet R 526/2017-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka ORIGINAL excellent dermatest kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH snosit će troškove.

⁽¹⁾ SL C 42, 5. 2. 2018.

Presuda Općeg suda od 10. siječnja 2019. – achtung! protiv EUIPO-a (achtung!)

(Predmet T-832/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig achtung! — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 93/73)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: achtung! GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: G. Seelig i D. Bischof, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: u početku A. Söder, J. Schäfer i D. Walicka, a zatim A. Söder, J. Schäfer i H. O'Neill, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. listopada 2017. (predmet R 490/2017-4), koja se odnosi na međunarodnu registraciju figurativnog žiga achtung! u kojoj je naznačena Europska unija.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *achtung! GmbH* nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 63, 19. 2. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Inforsacom Logicalis protiv EUIPO-a – (Business and technology working as one)

(Predmet T-7/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije *Business and technology working as one* — Žig koji se sastoji od reklamnog slogana — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 93/74)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Inforsacom Logicalis GmbH (Neu-Isenburg, Njemačka) (zastupnici: O. Spieker, A. Schönfleisch i M. Alber, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Hanf i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. listopada 2017. (predmet R 808/2017-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka *Business and technology working as one* kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Inforsacom Logicalis GmbH* nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 72, 26. 2. 2018.

Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Yado protiv EUIPO-a – Dvectis CZ (Jastuk za sjedala)

(Predmet T-30/18) (¹)

(Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje dizajna ništavim — Dizajn Zajednice br. 2371591-0001 (Jastuk za sjedala) — Nedopuštenost žalbe pred žalbenim vijećem — Podnošenje dokumenta EUIPO-u putem kontaktnog obrasca — Podnošenje dokumenta EUIPO-u elektroničkim putem i telefaksom”)

(2019/C 93/75)

Jezik postupka: slovački

Stranke

Tužitelj: Yado s.r.o. (Handlová, Slovačka) (zastupnik: D. Futej, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: R. Cottrell i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Češka Republika) (zastupnik: L. Litváková, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. studenoga 2017. (predmet R 1017/2017-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje dizajna ništavim između društava Dvectis CZ i Yado.

Izreka

1. Poništava se odluka trećeg žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 14. studenoga 2017. (predmet R 1017/2017-3).
2. EUIPO će snositi vlastite troškove i troškove društva Yado s.r.o.
3. Društvo Dvectis CZ s.r.o. snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 94, 12. 3. 2018.

Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Ecolab USA protiv EUIPO-a – (SOLIDPOWER)

(Predmet T-40/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig SOLIDPOWER — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 93/76)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: V. Töbelmann, K. Middelhoff i C. Saatkamp, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: K. Kompari i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. studenoga 2017. (predmet R 1182/2017-5), koja se odnosi na međunarodnu registraciju verbalnog žiga SOLIDPOWER u kojoj je naznačena Europska unija.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Ecolab USA, Inc. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 104, 19. 3. 2018.

Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Equity Cheque Capital Corporation protiv EUIPO-a (DIAMOND CARD)

(Predmet T-91/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije DIAMOND CARD — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 93/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Equity Cheque Capital Corporation (Victoria, Kanada) (zastupnici: I. Berkeley, *barrister*, P. Wheeler i C. Rani, *solicitors*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Rajh i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2017. (predmet R 1544/2017-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka DIAMOND CARD kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Equity Cheque Capital Corporation nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret protiv EUIPO-a – Grupo Bimbo (ETI Bumbo)

(Predmet T-368/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije ETI Bumbo — Raniji figurativni žig Europske unije BIMBO — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Relevantna javnost — Sličnost znakova — Razlikovni karakter ranijeg žiga — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 93/78)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Eskişehir, Turska) (zastupnici: D. Cañadas Arcas, P. Merino Baylos, D. Gómez Sánchez i N. Martínez de las Rivas Malagón, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Palmero Cabezas i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Grupo Bimbo, SAB de CV (Ciudad de México, Meksiko) (zastupnik: N. A. Fernández Fernández-Pacheco, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. travnja 2018. (predmet R 1459/2017-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Grupo Bimbo i ETI Gıda Sanayi ve Ticaret.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 276, 6. 8. 2018.

Rješenje Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Theodorakidi protiv EUIPO-a – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)

(Predmet T-160/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije THYREOS VASSILIKI — Proglašavanje ništavosti — Pravo na ime Vassiliki u Grčkoj — Relativni razlog ništavosti koji se temelji na povredi prava na ime — Članak 60. stavak 2. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001 — Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)

(2019/C 93/79)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Vassiliki Theodorakidi (Veroia, Grčka) (zastupnik: F. Ikonomidou Ikonomou, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: K. Markakis, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Vassiliki Benopoulou (Kifissia, Grčka)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog Žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. prosinca 2017. (predmet R 40/2017-4) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između V. Benopoulou i V. Theodorakidi.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Vassiliki Theodorakidi snosit će vlastite troškove kao i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

(¹) SL C 152, 30. 4. 2018.

Rješenje Općeg suda od 23. siječnja 2019. – MLPS protiv Komisije

(Predmet T-304/18) (¹)

(„Tužba za poništenje i zbog propusta — Obustava postupka povodom pritužbe — Komisijino odbijanje pokretanja postupka na temelju članka 7. UEU-a — Akt koji se ne može pobijati — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)

(2019/C 93/80)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Pariz, Francuska) (zastupnik: M. Gibaud, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: H. Tserepa–Lacombe i H. Krämer, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a, kojim se traži poništenje Odluke Komisije od 7. ožujka 2018. o odbijanju daljnjeg postupanja po pritužbi za pokretanje postupka na temelju članka 7. UEU-a protiv Republike Francuske i, s druge strane, zahtjev koji se temelji na članku 265. UFEU-a, kojim se traži utvrđenje da Komisija nezakonito nije nastavila razmatranje te pritužbe.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. *Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS)* nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 259, 23. 7. 2018.

Rješenje Općeg suda od 16. siječnja 2019. – Szécsi i Somossy protiv Komisije

(Predmet T-331/18) (¹)

(„Tužba za naknadu štete — Institucionalno pravo — Komisijino nepoduzimanje prikladnih mjera kako bi osigurala postupanje mađarskih sudova u skladu s člankom 13. Direktive 2005/29/EZ i s odredbom o prenošenju u nacionalno zakonodavstvo koja se na njega odnosi — Nedopuštenost”)

(2019/C 93/81)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: István Szécsi (Szeged, Mađarska) i Nóra Somossy (Szeged) (zastupnik: D. Lazar, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Bertelmann i N. Ruiz García, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli zbog toga što je Komisija povrijedila svoju obvezu nadzora.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. István Szécsi i Nóra Somossy snosit će troškove.

(¹) SL C 259, 23. 7. 2018.

Rješenje Općeg suda od 23. siječnja 2019. – Prigent protiv Komisije

(Predmet T-436/18) (¹)

(„Tužba za poništenje — Obustava postupka povodom pritužbe — Komisijino odbijanje pokretanja postupka zbog povrede obveze — Akt koji se ne može pobijati — Nepostojanje izravnog utjecaj — Nedopuštenost”)

(2019/C 93/82)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Claude Prigent (Caudan, Francuska) (zastupnik: A. Bove, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: D. Martin, agent)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije od 23. svibnja 2018. o obustavi postupka povodom tužiteljeve pritužbe za utvrđenje navodne povrede od strane francuskih tijela Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL 2009., L 335, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 153. i ispravci SL 2014., L 278, str. 24. i SL 2014., L 219, str. 66.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Claudeu Prigentu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 352, 1. 10. 2018.

Rješenje Općeg suda od 10. siječnja 2019. – LG Electronics protiv EUIPO-a – Beko (BECON)

(Predmet T-557/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2019/C 93/83)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: LG Electronics, Inc. (Seul, Južna Koreja) (zastupnik: M. Graf, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Beko plc (Watford, Ujedinjena Kraljevina)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. srpnja 2018. (predmet R 41/2018-5), koji se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Beko plc i LG Electronics, Inc.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvu LG Electronics, Inc. nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

(¹) SL C 399, 5. 11. 2018.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. siječnja 2019. – Agrochem-Maks protiv Komisije**(Predmet T-574/18 R)****(„Privremena pravna zaštita — Sredstva za zaštitu bilja — Aktivna tvar oksasulfuron — Neproduženje odobrenja za stavljanje na tržište — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti — Odvagivanje interesa”)**

(2019/C 93/84)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Agrochem-Maks d.o.o. (Zagreb, Hrvatska) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Lewis, I. Naglis i G. Koleva, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži suspenzija primjene Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1019 od 18. srpnja 2018. o neproduženju odobrenja aktivne tvari oksasulfuron u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2018., L 183, str. 14.).

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 21. prosinca 2018. – Daimler protiv Komisije**(Predmet T-751/18)**

(2019/C 93/85)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Daimler AG (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: N. Wimmer, C. Arhold i G. Ollinger, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku na temelju članka 12. stavka 2. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 ⁽¹⁾ od 22. listopada 2018. CLIMA/C4/WB/sg Ares(2018) referentna oznaka Ares(2018)5413709 i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 12. stavka 1. drugog podstavka Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 u vezi s člankom 1. stavkom 3. Provedbene odluke (EU) 2015/158 ⁽²⁾

- U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tuženik povrijedio članak 12. stavak 1. drugi podstavak Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 u vezi s člankom 1. stavkom 3. Provedbene odluke (EU) 2015/158 jer je prilikom preispitivanja ušteda CO₂ odstupio od dopuštenog ispitnog postupka time što je primijenio pogrešan faktor Willans.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 12. stavka 1. drugog podstavka Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 u vezi s člankom 1. stavkom 3. Provedbene odluke (EU) 2015/158 u vezi s člankom 6. stavkom 1. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011
- U okviru drugog tužbenog razloga tvrdi se da je tuženik povrijedio članak 12. stavak 1. drugi podstavak Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 u vezi s člankom 1. stavkom 3. Provedbene odluke (EU) 2015/158 u vezi s člankom 6. stavkom 1. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 jer u okviru ispitne metode koju je primijenio za *ad hoc* ispitivanje nije proveo potrebno posebno prethodno kondicioniranje.
3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 12. stavka 2. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011
- U okviru trećeg tužbenog razloga ističe se da je tuženik povrijedio članak 12. stavak 2. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 jer je naložio da se ne uzme u obzir eko-inovacija za prethodnu 2017. godinu iako ta odredba odluku o neuzimanju u obzir izričito dopušta samo za sljedeću godinu.
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje
- U okviru četvrtog tužbenog razloga prigovara se da je bilo povrijeđeno tužiteljevo pravo na saslušanje u skladu sa zahtjevima općeg pravnog načela zaštite prava obrane te zahtjevima iz članka 41. stavka 2. točke (a) Povelje o temeljnim pravima. Tuženik je dopustio razmjenu pravnih stajališta, ali je potom donio pobijanu odluku.
5. Peti tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja
- U okviru petog tužbenog razloga tvrdi se da odluka nije obrazložena u skladu sa zahtjevima iz članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje o temeljnim pravima. Tuženik je u pobijanoj odluci samo neodređeno spomenuo odstupanja u ispitnoj metodi, ali se nije izjasnio o odlučujućem pitanju zahtijeva li i u kojoj mjeri ispitna metoda posebno prethodno kondicioniranje te je li tuženik takvu ispitnu metodu odobrio u Provedbenoj odluci (EU) 2015/158.

- (¹) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 725/2011 od 25. srpnja 2011. o uspostavljanju postupka za odobravanje i certifikaciju inovativnih tehnologija za smanjenje emisija CO₂ iz osobnih automobila sukladno Uredbi (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 194, 26. 7. 2011., str. 19.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 30., str. 42.)
- (²) Provedbena odluka Komisije (EU) 2015/158 od 30. siječnja 2015. o odobrenju dvaju visokoučinkovitih alternatora proizvođača Robert Bosch GmbH kao inovativne tehnologije za smanjivanje emisija CO₂ iz osobnih automobila u skladu s Uredbom (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 26, 31. 1. 2015., str. 31.)

Tužba podnesena 22. prosinca 2018. – FL Brüterei M-V i dr. protiv Komisije

(Predmet T-755/18)

(2019/C 93/86)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: FL Brüterei M-V GmbH (Finkenthal, Njemačka), Erdegut GmbH (Finkenthal), Ökofarm Groß Markow GmbH (Lelkendorf, Njemačka) (zastupnik: H. Schmidt, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članak 1. stavak 4. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1584 ⁽¹⁾ od 22. listopada 2018. objavljene pod brojem L 264/1 u *Službenom listu Europske unije* 23. listopada 2018., koji Uredbu (EZ) br. 889/2008 ⁽²⁾ mijenja na sljedeći način: „U članku 42. točki (b) datum „31. prosinca 2018.“ zamjenjuje se datumom „31. prosinca 2020.“;
- naloži tuženiku isplatu 2 469 503,44 eura društvu FL Brüterei M-V GmbH, uvećano za zatezne kamate od dana dostave tužbe u visini od osam postotnih bodova godišnje iznad osnovne stope Europske središnje banke; i
- utvrdi da je tuženik obavezan tužitelju nadoknaditi daljnju štetu koja mu nastaje zbog toga što je Komisija Provedbenom uredbom (EU) br. 2018/1584 donijela novo dvogodišnje derogativno uređenje, koje, ako ekološki uzgojeni pilići „nisu raspoloživi“, dopušta uvođenje konvencionalnih pilića u ekološki uzgoj mladih kokoši za dobivanje jaja, ali bez (iako je to Komisijina obveza) potrebnog „svođenja na minimum“ tog izuzeća u skladu s člankom 22. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 834/2007 ⁽³⁾, pri čemu derogativno uređenje pretpostavlja da nijedna valionica u krugu od 700 kilometara od lokacije uzgoja mladih kokoši za dobivanje jaja ne nudi ekološki uzgojene piliće i da se dokazivanje nedostupnosti ekološki uzgojenih pilića treba provesti neuspješnom narudžbom od triju valionica poznatih kao dobavljači ekološki uzgojenih pilića, a ne potražnjom od onih za koje je poznato da ne nude ekološki uzgojene piliće.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: ništavost regulatornog akta

- U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tuženik povrijedio svoju obvezu da izuzeća od načela iz članka 14. stavka 1. točke (a) Uredbe (EZ) br. 834/2007, prema kojem se mlada stoka iz ekološkog uzgoja rađa i uzgaja na ekološkim poljoprivrednim gospodarstvima, svede na minimum.
- U vezi s time ističe se da se produljenjem derogativnog uređenja za dvije godine povređuje zahtjev iz članka 22. Uredbe 22. Uredbe (EZ) br. 834/2007 da se izuzeća svede na minimum. Tužitelji smatraju da nedostatak kvalitativnih uvjeta i granica omogućuje zlouporabu, kakvu je tuženik zatekao u Kraljevini Nizozemskoj.

2. Drugi tužbeni razlog: odgovornost za upravnu povredu u skladu s člankom 340. stavkom 2. UFEU-a

- U okviru drugog tužbenog razloga tvrdi se da je tuženik propustio osigurati poštovanje Kraljevine Nizozemske pravila iz članka 42. točke (b) Uredbe (EZ) br. 889/2008.
- U vezi s time ističe se da su tužiteljima zbog tuženikova pogrešnog postupanja nastali gubici prihoda jer tuženik nizozemska tijela nije naveo na pravilno postupanje u vezi s uvođenjem ekološki uzgojenih pilića u ekološki uzgoj mladih kokoši za dobivanje jaja.

3. Treći tužbeni razlog: odgovornost zbog povrede prilikom primjene provedbenih ovlasti

U okviru trećeg tužbenog razloga prigovara se da je novim donošenjem derogativnog uređenja, koje je samo vremenski ograničeno i ne podliježe nikakvim kvalitativnim uvjetima i zahtjevima, tuženik povrijedio zahtjeve iz članka 22. Uredbe (EZ) br. 834/2007 i djelovao izvan dodijeljenih mu ovlasti.

- (¹) Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/1584 od 22. listopada 2018. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 889/2008 o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označavanju ekoloških proizvoda s obzirom na ekološku proizvodnju, označavanje i kontrolu (SL L 264, 23. 10. 2018., str. 1.)
- (²) Uredba Komisije (EZ) br. 889/2008 od 5. rujna 2008. o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označavanju ekoloških proizvoda s obzirom na ekološku proizvodnju, označavanje i kontrolu (SL L 250, 18. 9. 2008., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 173.)
- (³) Uredba Vijeća (EZ) br. 834/2007 od 28. lipnja 2007. o ekološkoj proizvodnji i označavanju ekoloških proizvoda i stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 2092/91 (SL L 189, 20. 7. 2007., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 139.)

Tužba podnesena 28. prosinca 2018. – AG protiv Europolu

(Predmet T-756/18)

(2019/C 93/87)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: AG (zastupnik: C. Abrar, odvjetnik)

Tuženik: Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovo prešutno odbijanje tužiteljeve pritužbe od 2. srpnja 2018.;
- naloži tuženiku da za tužitelja donese pravilno obrazloženu i zakonitu odluku o njegovu zahtjevu za udio u mirovinskom fondu Europolu; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: opća povreda obveze obrazlaganja

- U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tužitelj zahtjev u pogledu (i) prijenosa upravnog akta kojim tuženik Odluku (EU) 2015/1889 (¹) primjenjuje na tužitelja i (ii) obrazloženja tog upravnog akta s objašnjenjem zašto je znatan dio imovine mirovinskog fonda prenesen na države članice bio prešutno odbijen.
- U vezi s time ističe se da je tuženik povrijedio svoje obveze u skladu s načelima dobre europske upravne prakse i u skladu s člankom 296. UFEU-a. Tužitelj također ima pravni interes jer mu samo obrazložena odluka o njegovim pravima u mirovinskom fondu Europolu može omogućiti ocjenu zakonitosti dodjele i ostvarenja eventualnih daljnjih prava.

2. Drugi tužbeni razlog: uzgredni nadzor Odluke (EU) 2015/1889

- U okviru drugog tužbenog razloga tvrdi se da bi se navodni temelj manjkave odluke u okviru pravnog preispitivanja također mogao pokazati pogreškom u ocjeni i stoga nezakonitim. U tom smislu osobito je potrebno objasniti zbog čega su znatni dijelovi mirovinskog fonda Europolu bili preneseni na države članice EU-a.
- Nadalje, ističe se da Opći sud radi ekonomičnosti postupka i izbjegavanja eventualnog daljnjeg sudskog postupka tuženiku može dati upute o zakonitosti Odluke (EU) 2015/1998 jer se uzgredni nadzor te odluke u nedostatku obrazložene odluke ne može provesti.

(¹) Odluka Vijeća (EU) 2015/1889 od 8. listopada 2015. o raspuštanju mirovinskog fonda Europolu (SL L 276, 21. 10. 2015., str. 60.)

Tužba podnesena 20. prosinca 2018. – Intercontinental Exchange Holdings protiv EUIPO-a – New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)

(Predmet T-760/18)

(2019/C 93/88)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: R. Hoy, Solicitor, i J. Bowhill, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: New York Mercantile Exchange, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije NYMEX BRENT – prijava za registraciju br. 15 333 891

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. listopada 2018. u predmetu R 102/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži drugoj stranci pred žalbenim vijećem snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 4. siječnja 2019. – Irish Wind Farmers' Association i dr. protiv Komisije**(Predmet T-6/19)**

(2019/C 93/89)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Irska), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Irska), Foyle Windfarm Ltd (Dublin, Irska) i Greenoge Windfarm Ltd (Bunclody, Irska) (zastupnici: M. Segura Catalán i M. Clayton, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi dopis Europske komisije od 25. listopada 2018., u vezi s predmetom SA.44671 Irska – navodna nezakonita državna potpora dodijeljena sektoru fosilnih goriva u obliku smanjene stope poreza na imovinu;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu jedan tužbeni razlog, odnosno okolnost da je Komisija propustila pokrenuti službenu istragu na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a i članka 4. stavka 4. Uredbe 2015/1589 ⁽¹⁾, unatoč sumnji u postojanje državne potpore, čime je tužiteljima uskratila njihova postupovna prava. Taj tužbeni razlog sadržava dva dijela:

1. Prvi dio: Komisija je trebala donijeti službenu odluku. Komisija nije uredno ispitala pritužbu, u skladu s njezinim vlastitim pravilima te su u donošenju pobijanog akta povrijeđene odredbe Uredbe 2015/1589.
2. Drugi dio: Komisija je trebala ozbiljno posumnjati u kvalifikaciju mjere kao potpore te stoga pokrenuti službenu istragu na temelju članka 4. stavka 4. Uredbe 2015/1589, osobito *inter alia* s obzirom na to da je Komisija pogrešno razumjela doseg pritužbe, propustila odgovarajuće ispitati sve informacije koje je u okviru pritužbe pružio njezin podnositelj, nije uredno ispitala mjeru, zauzela je pogrešan pristup u procjeni selektivnosti te nije ispitala ostale zahtjeve iz članka 107. UFEU-a.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

Tužba podnesena 4. siječnja 2019. – United States Seafoods protiv EUIPO-a – (UNITED STATES SEAFOODS)**(Predmet T-10/19)**

(2019/C 93/90)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: United States Seafoods LLC (Seattle, Washington, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: C. Spintig, S. Pietzcker i M. Prasse, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija u pogledu figurativnog žiga UNITED STATES SEAFOODS – prijava za registraciju br. 1 365 398

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. listopada 2018. u predmetu R 817/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 11. siječnja 2019. – Giulia Moi protiv Parlamenta

(Predmet T-17/19)

(2019/C 93/91)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Giulia Moi (XX (*), Italija) (zastupnik: M. Contini, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- primarno, poništi odluku Predsjedništva Europskog parlamenta od 12. studenoga 2018., o potvrđivanju odluke predsjednika Europskog parlamenta od 2. listopada 2018., kojom se Giulii Moi izriče sankcija koja uključuje gubitak prava na dnevnicu za razdoblje od 12 dana zbog toga što je uznemiravala svoja dva akreditirana parlamentarna asistenta.
- podredno, u malo vjerojatnoj pretpostavci da se odbije glavni dio zahtjeva i ne dovodeći u pitanje kasniju žalbu, utvrdi da je izrečena stegovna sankcija pretjerana i/ili nerazmjerna i da je ublaži zamjenjujući je onom iz članka 166. točke (a) Poslovnika Europskog parlamenta.
- u svakom slučaju, naloži tuženoj instituciji da dodijeli pravičnu naknadu, koja se sastoji u plaćanju iznosa u visini od 50 000 eura – ili višeg ili manjeg iznosa koji odredi sud– i obveže predsjednika da objavi informaciju o tome na plenarnoj sjednici Europskog parlamenta.
- naloži tuženiku snošenje troškova.

(*) Informacije su izbrisane ili zamijenjene u okviru zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

A U prilog tužbi, tužitelj ističe povredu načela kontradiktornosti, poštovanja postupovnih pravila i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

1. Ističe se da ne postoje uvjeti za primjenu predmetne stegovne sankcije, koja se na prvi pogled opravdava jednostavnim navođenjem izvješća savjetodavnog odbora i upućivanjem na to izvješće, a taj odbor, sa svoje strane, bez ikakva obrazloženja tužiteljevo postupanje kvalificirao kao „uznemiravanje”, ne navodeći nikakve dokaze.
2. Usto, jasno je da je Predsjedništvo očito pogrešno upotrijebilo svoje ovlasti i da ih je očito zloupotrijebilo, jer se djela za koja priznaje da su istaknuli navodno uznemiravani asistenti, ne mogu smatrati uznemiravanjem, u smislu članka 12.a Pravilnika o osoblju.
3. Predsjedništvo je, sa svoje strane, počinilo pogrešku i iskrivilo činjenice na kojima se temelji odluka, u vezi s definicijom „uznemiravanja” iz članka 12. Pravilnika o osoblju. Takvim uznemiravanjem se mora smatrati „neprimjereno postupanje” koje „traje tijekom određenog razdoblja, ponavlja se ili je sustavno” te se izražava fizičkim ponašanjem, usmenim ili pisanim izjavama, gestama ili drugim namjernim djelovanjem koje može štetiti osobnosti, dostojanstvu, ili fizičkom ili psihičkom integritetu osobe.
4. S obzirom na tako razjašnjen pojam „uznemiravanja”, iz uvida u same elemente iz spisa postupka proizlazi da tužiteljevo postupanje nije ni na koji način „uznemiravanje” i da je ograničen broj prigovora, vremenski ograničenih na jako kratko razdoblje, povezan s ispunjavanjem zadataka asistenata i njihovom prisutnosti u uredu, te da je rezultat njihove odmazde spram tužitelja, koji je zatražio da im se dâ otkaz.
5. Usto, nijedan vanjski promatrač koji je uobičajeno osjetljiv i upućen u posebno radno okružje članova Parlamenta i njihovih izravnih suradnika nikada ne bi mogao zaključiti da je ponašanje koje se pripisuje tužitelju pretjerano ni da zaslužuje osudu do te mjere da šteti osobnosti, dostojanstvu, ili fizičkom ili psihičkom integritetu predmetnih asistenata, uzimajući u obzir visoku naknadu koji im je Parlament isplatio.

Tužba podnesena 11. siječnja 2019. – Pablosky protiv EUIPO-a – docPrice (mediFLEX easystep)

(Predmet T-21/19)

(2019/C 93/92)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pablosky, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnik: A. Tarí Lázaro, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: docPrice GmbH (Koblenz, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije mediFLEX easystep – prijava za registraciju br. 15 730 898

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. studenoga 2018. u predmetu R 76/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije žig Europske unije br. 15 730 898 u cijelosti što se tiče proizvoda iz razreda 10. i 25.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 14. siječnja 2019. – Limango protiv EUIPO-a – Consolidated Artists (limango)

(Predmet T-23/19)

(2019/C 93/93)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Limango GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: C. Hauss-Löhde i M. Mette, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Consolidated Artists BV (Rotterdam, Nizozemska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga limango – Prijava za registraciju br. 6 943 096

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. listopada 2018. u spojenim predmetima R 1844/2017-1 i R 2093/2017-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi spornu odluku;
- odbije prigovor u cijelosti;
- naloži tuženiku i intervenijentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 11. siječnja 2019. – INC and Consorzio Stabile Sis protiv Komisije**(Predmet T-24/19)**

(2019/C 93/94)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: INC SpA (Torino, Italija) i Consorzio Stabile Sis SCpA (Torino) (zastupnici: H.-G. Kamann, F. Louis i G. Tzifa, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Komisijinu odluku C(2018) 2435 *final* od 27. travnja 2018. u predmetima SA. 49335 (2017/N) i SA.49336 (2017/N);⁽¹⁾
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelji se pozivaju na jedan tužbeni razlog za svaki od dva različita slučaja navodne državne potpore.

1. Prvi tužbeni razlog koji se odnosi na predmet SA.49336 (2017/N), u skladu s kojim donošenjem pobijane odluke Komisija nije pokrenula službeni istražni postupak predviđen člankom 108. stavkom 2. UFEU-a te člankom 4. stavkom 4. i člankom 6. Uredbe (EU) 2015/1589⁽²⁾, unatoč postojanju ozbiljnih poteškoća tijekom prethodnog istražnog postupka glede spojivosti prijavljene pojedinačne državne potpore u vezi s talijanskim upraviteljem autoceste s naplatom cestarine (Autostrade per l'Italia SpA) s unutarnjim tržištem. Tužitelji tvrde da je Komisija time povrijedila članak 108. stavak 3. UFEU-a i članak 4. stavak 3. Uredbe 2015/1589.
2. Drugi tužbeni razlog koji se odnosi na predmet SA.49335 (2017/N), u skladu s kojim donošenjem pobijane odluke Komisija nije pokrenula službeni istražni postupak predviđen člankom 108. stavkom 2. UFEU-a te člankom 4. stavkom 4. i člankom 6. Uredbe (EU) 2015/1589, unatoč postojanju ozbiljnih poteškoća tijekom prethodnog istražnog postupka glede spojivosti prijavljene pojedinačne državne potpore u vezi s drugim talijanskim upraviteljem autoceste s naplatom cestarine (Società Iniziative Autostradali e Servizi Spa) s unutarnjim tržištem. Tužitelji tvrde da je Komisija time povrijedila članak 108. stavak 3. UFEU-a i članak 4. stavak 3. Uredbe (EU) 2015/1589.

⁽¹⁾ SL 2018., C 379, str. 3.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.).

Tužba podnesena 15. siječnja 2019. – Idea Groupe protiv EUIPO-a – The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)**(Predmet T-29/19)**

(2019/C 93/95)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Francuska) (zastupnik: P. Langlais, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: The Logistical Approach BV (Uden, Nizozemska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there u crnoj, bijeloj i nijansama plave boje – prijava za registraciju br. 14 567 184

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. studenoga 2018. u predmetu R 2064/2017-1

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova;
- naloži društvu The Logistical Approach B.V. snošenje troškova u svezi s njegovom intervencijom, u slučaju njegove intervencije.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 17. siječnja 2019. – Benavides Torres protiv Vijeća

(Predmet T-35/19)

(2019/C 93/96)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Antonio José Benavides Torres (Caracas, Venezuela) (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1656 ⁽¹⁾ i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1653 ⁽²⁾ u dijelu u kojem se njihove odredbe odnose na tužitelja; i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog u kojemu navodi da je tuženik počinio očitu pogrešku u ocjeni kada je utvrdio da njegovo ime treba ostati na popisima iz Priloga I. Odluci Vijeća (ZVSP) 2017/2074 ⁽¹⁾ i Priloga IV. Uredbi Vijeća (EU) 2017/2063 ⁽²⁾, unatoč činjenici da on više nema nikakvu ulogu u venezuelanskim političkim ni vojnim vlastima niti je s njima povezan.

- (¹) Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL L 276, 7. 11. 2018., str. 10.)
- (²) Provedbena Uredba Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL L 276, 7. 11. 2018., str. 1.)
- (³) Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/2074 od 13. studenoga 2017. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL L 295, 14. 11. 2017, str. 60.)
- (⁴) Uredba Vijeća (EU) 2017/2063 od 13. studenoga 2017. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL L 295, 14. 11. 2017., str. 21.)

Tužba podnesena 18. siječnja 2019. – PE Digital protiv EUIPO-a – Spark Networks Services (ElitePartner)

(Predmet T-36/19)

(2019/C 93/97)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: PE Digital GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Spark Networks Services GmbH (Berlin, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije ElitePartner – žig Europske unije br. 5 996 351

Postupak pred EUIPO-om: postupak brisanja

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. listopada 2018. u predmetu R 614/2017-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- pobijanu odluku preinači na način da sporni žig Europske unije nije u suprotnosti s razlogom za ništavost iz članka 59. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001;
- podredno, poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući tužiteljeve troškove, te drugoj stranci troškove njezine intervencije u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 59. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. stavka 1. prve rečenice Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 21. siječnja 2019. – Amigiüitos pets & life protiv EUIPO-a – Société des produits Nestlé (THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect)

(Predmet T-40/19)

(2019/C 93/98)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Amigiüitos pets & life, SA (Lorca, Španjolska) (zastupnik: N. Fernández Fernández-Pacheco, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect u bijeloj, crvenoj i crnoj boji – Prijava za registraciju br. 15 385 719

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. studenoga 2018. u predmetu R 272/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništiti pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome prihvaća prigovor protiv prijave za registraciju žiga Europske unije br. 15 385 719 za proizvode iz razreda 5 i 31;
- naloži EUIPO-u da potvrdi registraciju na temelju prijave žiga Europske unije br. 15 385 719 za sve proizvode čija se zaštita traži tim žigom;
- naloži intervenijentu, a po potrebi i tuženiku, snošenje troškova nastalih u postupku pred EUIPO-om i Općim sudom.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 23. siječnja 2019. – Globalia Corporación Empresarial protiv EUIPO-a – Touring Club Italiano (TC Touring Club)

(Predmet T-44/19)

(2019/C 93/99)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Globalia Corporación Empresarial, SA (Llucmajor, Španjolska) (zastupnik: A. Gómez López, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Touring Club Italiano (Milano, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj u postupku pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije TC Touring Club u crvenoj i svijetlosivoj boji – prijava za registraciju br. 15 299 001

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. studenoga 2018. u predmetu R 448/12018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku zbog povrede članka 95. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, koja predstavlja bitnu povredu postupka, i/ili
- poništi pobijanu odluku zbog pogrešne primjene članka 47. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća i utvrdi da je dokaz „stvarne” uporabe ranijeg žiga nedovoljan ili neuvjerljiv, i/ili
- poništi pobijanu odluku zbog pogrešne primjene članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća i utvrdi da ne postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu između suprotstavljenih žigova;
- naloži snošenje troškova postupka tuženiku i mogućem intervenijentu.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 95. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 47. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 25. siječnja 2019. – Helenska Republika protiv Europske komisije**(Predmet T-46/19)**

(2019/C 93/100)

*Jezik postupka: grčki***Stranke***Tužitelj:* Helenska Republika (zastupnici: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou i A. E. Vasilopoulou)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu i točkama u kojima se Helenskoj Republici nalažu paušalni i jednokratni financijski ispravci u bruto iznosu od 25 092 988,84 eura i neto iznosu od 24 851 438,56 eura, nakon provjere AA/2016/013/GR u vezi s potporama po površini, u odnosu na zahtjeve za 2015./2016. (financijske godine 2016. i 2017., str. 63. do 74. sažetog izvješća) te naloži tuženiku isplatu troškova postupka koje je snosila Helenska Republika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na Komisijinoj povredi članka 4. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 1307/2013 ⁽¹⁾, u vezi tumačenja i primjene pojma „trajni pašnjak”.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na nedostatku obrazloženja u odnosu na povredu članka 296. UFEU-a, članka 18. stavka 5. Uredbe br. 640/2014 ⁽²⁾, smjernica za osiguravanje kvalitete LPIS-a (Executable Test Suite (ETS) LPIS data quality measures, version 6.0) i načela proporcionalnosti.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na nedostatnom obrazloženju dijela u kojemu je tuženik naložio paušalne i jednokratne financijske ispravke.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013., L 347, str. 608.).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 640/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava te uvjeta za odbijanje ili obustavu plaćanja i administrativne kazne koje se primjenjuju za izravna plaćanja, potporu ruralnom razvoju i višestruku sukladnost (SL 2014., L 181, str. 48.).

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR